

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2008-411-0018

Dato: 28. november 2008

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 23 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, fusionsskatteloven og forskellige andre love (Justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne m.v.).

Hermed sendes i 5 eksemplarer kommentar til henvendelse af 17. november 2008 fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Skatteministerens kommentar: I det følgende gengives mine kommentarer til FSRs henvendelse. FSR's bemærkninger er indsat i indskudte bokse.

Overordnede kommentarer vedr. rentebegrænsningsreglerne og investeringer i udlandet

Efter de gældende fradragsbegrænsningsregler i SEL § 11 B og C er det alene 20 % af anskaffelsessummen for aktier i direkte ejede udenlandske datterselskaber (formelt selskaber uden for den internationale sambeskatning), som kan medregnes til det "renteloft", der bestemmer størrelsen af de nettofinansieringsudgifter, som danske selskaber kan fradrage. De 20 % er formentlig fastsat på grundlag af en tankegang om, at der bør ske lånefinansiering lokalt, dvs. i udlandet, med 80 %. Ved udformningen af reglerne er der imidlertid indført forskelsbehandling af ensartede forhold, idet der kun kan indregnes 20% af aktieinvesteringen uafhængigt af om det udenlandske selskab i forvejen er lånefinansieret eller ikke. Det burde selvsagt være sådan, at 100 % af investeringen kan indregnes, når det udenlandske selskab er tilstrækkeligt lånefinansieret lokalt. Reglerne bør derfor grundlæggende ændres, således at der tages højde for kapitaliseringen af det udenlandske selskab. Er der lokal finansiering på 80 % eller mere bør hele investeringen (100%) kunne indregnes. Er der eksempelvis (kun) lokal finansiering på 50 %, dvs. at der mangler lokal finansiering af 30 %, bør $(50-30)/50 = 40$ % af investeringen kunne indregnes, hvilket svarer til 20% af den samlede aktivsum. Er der ingen lokal finansiering, bør kun $(100-80)/100 = 20$ % kunne indregnes.

Hvis et dansk selskab starter aktiviteter i udlandet uden for selskabsform, dvs. via et fast driftssted i udlandet, kan ingen del af investeringen heri medregnes til renteloftet – heller ikke, hvis det senere besluttet at lade aktiviteten overgå til selskabsform. Dette er en forskelsbehandling, som der ikke synes at være nogen begrundelse for. Det er endvidere et eksempel på at de danske skatteregler ikke er neutrale overfor valget af selskabsform for aktiviteter i udlandet. Umiddelbart kan dette endvidere virke som om det strider mod EU retten.

Køber et dansk selskab et selskab i udlandet, kan 20 % af anskaffelsessummen medregnes ved opgørelsen af renteloftsgrundlaget, jf. ovenfor. Hvis det danske selskab derimod selv stifter et udenlandsk selskab, kan investeringen ikke medregnes. Lader det danske selskab i stedet en advokat eller en bank foretage forberedelserne til opstart af aktiviteterne, kan der medregnes 20 % af anskaffelsessummen for aktierne i det udenlandske selskab, når de købes fra advokaten/banken. Den rækkefølge, som dispositionerne foretages i, har således stor betydning efter de gældende rentefradragsbegrænsningsregler, selvom dispositionerne i bund og grund går ud på det samme.

Disse forhold er således undergivet en forskellig behandling som der ikke synes at være nogen holdbar begrundelse for. Det samme gælder det forhold, at kapitaltilførsler til et udenlandsk selskab heller ikke kan medregnes i renteloftgrundlaget.

Skatteministerens kommentar:

Baggrunden for rentefradragsbegrænsningsreglerne var, at de hidtil gældende regler ikke i tilstrækkelig grad kunne forhindre, at internationale koncerner placerede (rente)udgifter i Danmark, mens indtægterne blev placeret i udlandet. Der blev derfor bl.a. indført et loft over fradragsberettigede finansieringsudgifter svarende til en standardiseret rente af den skattemæssige værdi af aktiverne. Der indførtes en særregel i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 6. Det fremgår af forarbejderne (jf. bemærkningerne til ændringsforslaget i betænkningen på L 213), at reglen er:

"en afvigelse fra det ellers grundlæggende princip om, at der ikke gives fradrag for renter på lån til opkøb af aktiver/aktiviteter, som ikke er skattepligtige i Danmark, og om at finansieringsudgifterne bør fradrages der, hvor den indkomstskabende aktivitet er placeret.

Formålet er således at gøre det muligt i begrænset omfang at lånefinansiere opkøb af erhvervsmæssige aktiviteter i udlandet. Det sker ud fra en vurdering om, at det - især midlertidigt - kan være vanskeligt at placere alle finansieringsudgifter i udlandet ved opkøb af udenlandske selskaber. Bestemmelsen har således især sin berettigelse i den periode, der kan forløbe, fra opkøbet er gennemført, til finansieringsudgifterne er placeret, hvor de retteligt hører til."

Særreglen er søgt indrettet, så den tager hensyn til nogle af de mest almindelige måder at foretage opkøb på. Det har ikke været tanken at dække alle former for opkøb af udenlandsk aktivitet, og det ses ikke at være nogen farbar vej at inddrage den lokale lånefinansiering i opgørelsen.

Det har bl.a. ikke været hensigten, at der skal gives rentefradrag ved erhvervelse af faste driftsteder i udlandet. Territorialprincippet tilsiger, at renteudgifter til erhvervelse af et fast driftssted i udlandet placeres i tilknytning til de erhvervede aktiver og passiver, således at der som udgangspunkt ikke er fradrag for renteudgifterne i Danmark. Det er ikke hensigten at udvide adgangen til at opnå rentefradrag ved erhvervelse af udenlandsk virksomhed. Derfor medregnes erhvervelse af udenlandske filialer ikke ved opgørelsen af renteloftet.

Endelig skal det nævnes, at den blotte kapitalforhøjelse i et udenlandsk selskab ikke udløser noget finansieringsbehov, idet der blot er tale om en koncernintern ompostering. Kapitalforhøjelser medfører alene et finansieringsbehov, hvis der samtidigt med forhøjelsen opkøbes et selskab.

Udbytte fra udlandet

Når der modtages udbytte fra udenlandske datterselskaber, fragår sådanne udbytter i grundlaget for skatteloftet uanset at de hidrører fra selskaber, hvor anskaffelsessummen ikke har kunnet indregnes efter de beskrevne regler. Heller ikke denne regel synes der at være nogen rimelig begrundelse for.

Skatteministeren kommentar:

Som beskrevet ovenfor er medregningen af anskaffelsessummerne i ikke-sambeskattede koncernselskaber en afvigelse fra regelsættets overordnede princip. Netop fordi der er tale om en afvigelse, indeholder bestemmelsen en række regler, der har til formål at forhindre spekulation i at oppuste de anskaffelsessummer, der kan medregnes. Dette hensyn er tillagt stor vægt, og som konsekvens heraf kan der være tilfælde, hvor disse værneregler rammer bredere end formålet umiddelbart tilsiger.

Samtidig er det søgt at tage hensyn til at koncernerne skal kunne omstrukturere sig uden, at saldoen over anskaffelsessummer påvirkes. Saldoen opgøres derfor samlet for de sambeskattede selskaber, hvilket f.eks. indebærer, at der kan foretages tilførsel af aktiver fra et datterselskab til et andet datterselskab uden, at saldoen påvirkes. Den samlede opgørelse medfører imidlertid, at udbytter fra alle direkte ejede ikke-sambeskattede datterselskaber skal fragå saldoen.

Deltagelse i udenlandske joint-ventures

Et dansk selskab med udenlandske datterselskaber, som indgår i renteloftet med 20 %, og hvor finansieringen af datterselskaberne er afstemt i forhold hertil, støder på problemer, hvis det danske selskab ønsker at gå ind i et joint venture med en dansk eller udenlandsk samarbejdspart. Overdrager det danske selskab de udenlandske datterselskaber til det nye joint venture resulterer det i, at aktierne i de udenlandske datterselskaber må tages ud af renteloftsgrundlaget, fordi det danske selskab ikke længere har bestemmende indflydelse over dem. Etablering af et joint venture resulterer dermed i, at det danske selskab ikke længere kan fradrage de oprindelige finansieringsudgifter vedrørende datterselskaberne. Aktierne fragår endda i renteloftsgrundlaget til handelsværdi, uanset at der ikke er frigjort likviditet eller sket realisation, der har ændret på finansieringsbyrden.

For at give mulighed for at danske selskaber kan indgå i et joint venture med samarbejdspartnere bør grænsen for størrelsen af den aktiebesiddelse, der skal til, for at anskaffelsessummen kan medtages i renteloftet sættes ned fra bestemmende indflydelse (over 50 % stemmer) til 10 %, svarende til ejerkravet ved skattefrit udbytte.

De omtalte forhold viser, at de gældende rentefradragsbegrænsningsregler har en negativ effekt på danske selskabers mulighed for at styrke og udvide deres forretning i en global verden. I lyset af de

ændrede samfundskonjunkturer, der formentlig vil medføre øgede finansieringsomkostninger, bør der i særlig grad være gode og holdbare begrundelser for, at der skal gælde regler, der uden rimelig begrundelse medfører forskellig behandling af lige forhold, og som kan føre til tilfældige resultater og forskel i beskatning.

Vi håber, at disse bemærkninger giver anledning til overvejelser om det principielle indhold af rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Skatteministerens kommentar

Det skal erindres, at selskabsskattelovens § 11 B, stk. 6, som nævnt ovenfor er en afvigelse fra det grundlæggende princip i § 11 B. Formålet med afvigelsen er alene i begrænset omfang at give mulighed for at lånefinansiere opkøb af erhvervsmæssige aktiviteter i udlandet.

Det grundlæggende princip i § 11 B er imidlertid, at der ikke skal gives fradrag for renter på lån til opkøb af aktiver/aktiviteter, som ikke er skattepligtige i Danmark, idet finansieringsudgifterne bør fradrages der, hvor den indkomstskabende aktivitet er placeret.

Hvis en dansk koncern tilsvarende deltager som ikke-bestemmende deltager med en ejerandel på 25 pct. i et dansk joint ventureselskab, vil den danske koncern derfor heller ikke kunne medregne værdien af aktierne ved opgørelsen af renteloftet efter selskabsskattelovens § 11 B. Afkastet af aktierne i joint venture-selskabet vil nemlig som hovedregel være skattefrit. Finansieringsudgifterne bør derfor placeres i joint venture-selskabet.

Der ses ikke at være grund til at behandle deltagelse i udenlandske joint ventures bedre end deltagelse i danske joint ventures.

Kommentarer til enkeltbestemmelser i lovforslag L 23 – Justering af fradragsbegrænsningsreglerne m.v.

Ikrafttræden

FSR fremførte i sit høringssvar af 18. september 2008: ”I det fremsendte udkast til lovforslag fremgår det af bemærkningerne til § 8, stk. 2, at lovforslaget indeholder "redaktionelle ændringer og præciseringer, som allerede er gældende". Når dette er tilfældet, burde virkningstidspunktet for de enkelte bestemmelser uproblematisk kunne føres tilbage til det oprindelige virkningstidspunkt. Imidlertid vælger man at sætte virkningstidspunktet til indkomståret 2009. En sådan fremgangsmåde rejser uundgåeligt spørgsmål om, hvorvidt det citerede udsagn er korrekt og skaber usikkerhed om, hvad retsstillingen er frem til indkomståret 2009.”

Skatteministeren har ikke fundet anledning til ændring af ikrafttrædelsestidspunktet i det fremsatte lovforslag.

FSR finder stadig, at i de tilfælde hvor der alene er tale om redaktionelle ændringer og præciseringer, som allerede er gældende, ville det være mest korrekt og logisk at lade disse have virkning fra 1. juli 2007 eller i det mindste åbne mulighed for at dette kan vælges, jf. eksempelvis ikrafttrædelsesbestemmelsen til § 1, nr. 13.

Skatteministerens kommentar

Baggrunden for, at de redaktionelle ændringer og præciseringerne foreslås tillagt virkning fra og med indkomståret 2009 (og altså ikke tilbage i tid) er, at der netop er tale om redaktionelle ændringer og præciseringer, der allerede anses for gældende ret. Der foreslås således ingen ændringer af retstilstanden.

Teoretisk kan man imidlertid forestille sig, at der kan være skattepligtige, som anfægter Skatteministeriets opfattelse og anser en given ændring for at være en skærpelse – og ikke en præcisering. Retsikkerhedsmæssige hensyn taler derfor for alene at tillægge præciseringer virkning for fremtiden. Det foreslåede virkningstidspunkt følger således de almindelige principper for præciserende lovgivning.

Lovforslagets § 1, nr. 1 - Udbyttebeskatning af tilskud

FSR er enig i, at bestemmelsen bør fremgå af SEL § 2, stk. 1, litra c.

FSR anmoder Skatteministeriet om at bekræfte, at følgende betingelser skal være opfyldt for at tilskuddet ikke pålægges kildeskat:

1. Det tilskudsydende danske selskab er koncernforbundet med det tilskudsmodtagende udenlandske selskab, jf. SEL § 31 C.
2. Det tilskudsydende danske selskab opfylder betingelserne for kunne udlodde skattefrit udbytte til det tilskudsmodtagende udenlandske selskab, såfremt dette var moderselskab til skudsyderen.

Eftersom der er tale om en test, hvor tilskudsmodtageren fiktivt anses for at være moderselskab for det danske selskab bedes Skatteministeriet bekræfte, at der ikke gælder noget tidsmæssigt ejerskabskrav/krav om koncernforbindelse i en 12 måneders periode. Skatteministeriet bedes endvidere bekræfte, at der ikke stilles krav om at de øvrige betingelser for at yde skattefri tilskud efter SEL § 31 D skal være opfyldt.

Der henvises i bemærkningerne til, at indeholdelsen af skat af tilskuddene kommer til at følge reglerne om indeholdelse af udbyttekildeskat. KSL § 65 og 65 A indeholder imidlertid ikke hjemmel til at sidestille tilskud med udbytter. Dette anser FSR for uhensigtsmæssigt.

FSR anmoder Skatteministeriet om at bekræfte, at der i forbindelse med tilskud ikke skal indsendes udbytteblanketter (eksempelvis 06.016 og 06.024), hvad enten tilskuddet er skattepligtigt eller ej.

Skatteministerens kommentar

Det er et krav for skattefrihed for tilskuddene, at der er koncernforbindelse mellem tilskudsyderen og tilskudsmodtageren i en sammenhængende periode på mindst ét år, inden for hvilken periode tilskuddet skal ligge. Dette følger af, at moderselskaber heller ikke er skattefrie af datterselskabsudbytter, medmindre ejertidskravet på mindst ét år er opfyldt.

Det kan i øvrigt bemærkes, at bestemmelsen i dag fremgår af selskabsskattelovens § 31 D. Der er i forbindelse med overflytningen til selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, ikke tålt nogen ændringer af bestemmelsens indhold.

Efter den nuværende bestemmelse skal der ligeledes foretages indeholdelse af skat af tilskuddene, hvis tilskudsmodtageren ville have været skattepligtig af udbytter fra tilskudsyderen, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, hvis tilskudsmodtageren var moderselskab til tilskudsyderen. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at

”Der skal *som udgangspunkt* kun foretages indeholdelse, når modtageren er hjemmehørende i et land, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med.”
[min fremhævelse]

Det fremgår således, at der også kan være andre tilfælde, hvor der skal foretages indeholdelse. Det oplagte tilfælde er, hvis ejertidskravet på 12 måneder ikke er opfyldt.

Det bemærkes, at lovtæksten vil blive ændret ved et ændringsforslag, således at det klart fremgår, at tilskud skal behandles som udbytter – herunder også i relation til indeholdelse af kildeskat.

Lovforslagets § 1, nr. 3 – kildeskat på renter, hvis bestemmende indflydelse i under 1 år

Det foreslås, at et dansk selskab – eventuelt dansk moderselskab - skal indeholde kildeskat på renter, der betales til et udenlandsk (evt. datter-)selskab, hvis dette udenlandske selskab ikke har været under bestemmende indflydelse af et dansk selskab i mindst 1 år. Forslaget om, at den bestemmende indflydelse over det udenlandske selskab skal have bestået i mindst 1 år begrundes således i bemærkningerne:

"Tankegangen har været, at rentebetalinger i så fald – i hvert fald i et vist omfang – ville blive beskattet i Danmark via CFC-reglerne. Der stilles ingen krav til den periode, som det danske moderselskab selv skal have direkte eller indirekte bestemmende indflydelse. Man kan derfor forestille sig, at moderselskabet kun opfylder kontrolkravet i en kort periode. . . . Det bemærkes, at der også i relation til rente- og udbyttebetalinger omfattet af moder-/datterselskabsdirektivet og rente-/royaltydirektivet stilles krav om, at den kvalificerende ejerandel skal eksistere i en sammenhængende periode på mindst et år. "

Hvis den bestemmende indflydelse består på tidspunktet for rentebetalinger, vil renteindtægten være skattepligtig i Danmark via CFC-reglerne, hvis det udenlandske selskab i øvrigt er finansielt. Med forslaget om at den bestemmende indflydelse består i mindst 1 år, stilles der krav om, at der skal være betalt skat i Danmark af samtlige det udenlandske finansielle selskabs indtægter – både drifts- og finansielle indtægter – i mindst 1 år, før det findes rimeligt, at rentebetalinger kan udbetales uden dansk kildeskat. Hvor den bestemmende indflydelse ikke har bestået i mindst 1 år, finder man altså, at det er rimeligt, at der sker dansk dobbeltbeskatning, nemlig dels via kildeskat på renterne og dels via dansk CFC-beskatning af de samme renter plus det udenlandske selskab øvrige indkomst i perioden. Dette forekommer helt urimeligt, og det er ikke relevant at henvise til EU-direktiverne, idet direktiverne drejer sig om ophævelse af dobbeltbeskatning, der opstår fordi to lande beskatter samme indkomst, og ikke som her, hvor der er tale om, at samme stat pålægger en og samme indkomst dobbeltbeskatning.

Hvis man virkelig mener, at det er aktuelt, kan problemet løses ved, at der pålægges kildeskat på den andel af rentebetalinger, der ikke omfattes af dansk CFC-beskatning. Hvis et dansk moderselskab eksempelvis ejer 51 % af stemmerne i et udenlandsk finansielt selskab, vil 51 % af renterne komme til dansk beskatning via CFC-reglerne. Der er derfor kun grund til at pålægge kildeskat på en andel svarende til 49 % af renterne. Efter FSRs opfattelse bør der dog stadig gælde en undtagelse om, at der ikke betales kildeskat på renter, der betales til et ikke-finansielt udenlandsk selskab. Der er ingen grund til, at koncernselskaber skal behandles dårligere end selskaber uden for koncernforhold.

Efter lovforslagets § 10, stk. 3, skal den ændrede begrænsede skattepligt have virkning for renter, der betales den 8. oktober 2008 eller senere. Et sådant virkningstidspunkt er ikke hensigtsmæssigt, da danske selskaber ikke har ret til at indeholde kildeskat på rentebetalinger, når der ikke er gældende regler herom på betalingstidspunktet. Før lovændringen er vedtaget er det heller ikke muligt for det danske selskab at indbetale den indeholdte renteskat til SKAT efter de gældende tidsfrister. Det foreslåede virkningstidspunkt bør derfor ændres, og forslaget bør tidligst kunne tillægges virkning et tidspunkt efter vedtagelsen af lovforslaget.

Skatteministerens kommentar

Det er væsentligt at bemærke sig, at kildeskatten på rentebetalinger alene kan finde anvendelse, når den koncernforbundne rentemodtager er hjemmehørende i et land, som ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Desuden bortfalder kildebeskatningen, hvis det modtagende selskab godtgør, at den udenlandske selskabsbeskatning af renterne udgør mindst $\frac{3}{4}$ af den danske selskabsbeskatning (dvs. mindst 18,75 pct.).

Der er således tale om rentebetalinger til koncernselskaber i lande med lav eller ingen selskabsbeskatning.

Herudover skal der bl.a. ikke indeholdes kildeskat, hvis et dansk moderselskab selv direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse i det modtagende selskab. Som nævnt i lovforslagets bemærkninger er tankegangen, at rentebetalinger i så fald – i hvert fald i et vist omfang – ville blive beskattet i Danmark via CFC-reglerne.

I lovforslaget foreslås det, at den bestemmende indflydelse skal eksistere i en sammenhængende periode på mindst ét år, inden for hvilken periode rentebetalinger skal ligge. Herved undgås, at den udenlandske selskab kun i en begrænset periode potentielt kan omfattes af CFC-reglerne. Forslaget medfører ikke dobbeltbeskatning af rentebetalinger i Danmark, idet der ved en eventuel CFC-beskatning af rentebetalinger kan opnås credit for den danske kildeskat efter reglerne i SEL § 32, stk. 11.

Det skal tillige nævnes, at det rentemodtagende selskab vil være et koncernforbundet selskab. Risikoen for dansk kildeskat på renterne kan således elimineres ved at lade et dansk moderselskab have bestemmende indflydelse over det rentemodtagende selskab i en sammenhængende periode på ét år omkring tidspunktet for rentebetalinger.

Det er korrekt, at det foreslåede virkningstidspunkt kan være uhensigtsmæssigt. Jeg vil derfor stille et ændringsforslag til 2. behandlingen, der tillægger forslaget virkning på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Lovforslagets § 1, nr. 6 - Transparensreglen i SEL § 2 A

Der er tale om en kraftig skærpelse af reglerne. Koncerner som har indrettet sig efter de gældende regler og dermed har valgt at deres danske datterselskab(er) skal behandles som transparente efter amerikanske (og dermed også efter danske) regler vil blive ramt. Hvis den udenlandske ejer vælger at lade transparensen ophøre for det danske selskab, vil det ikke nødvendigvis medføre en symmetrisk beskatning i Danmark og udlandet. I visse situationer kan det amerikanske moderselskab i forbindelse med at det danske selskab checkes opskrive aktiverne til markedsværdi, i andre situationer

overtages de danske skattemæssige anskaffelsessummer. På den baggrund skal FSR anmode Skatteministeriet om, at der i de tilfælde hvor der ikke sker ændring af ejerforholdet som minimum ind sættes en mulighed for at anvende indgangsværdier på aktiver og passiver ejet af danske transparente selskaber pr. den 8. oktober 2008 til brug for en eventuel fremtidig opgørelse af avancer og tab ved overgang til selskabsbeskatning.

Den foreslåede afståelsesbeskatning betyder også, at hvis det danske § 2A-selskab er delvist ejet af en dansk aktionær, skal den danske aktionær afståelsesbeskattes, hvis det danske § 2 A-selskab ikke længere beskattes som transparent efter de amerikanske check-the-box regler. Forestiller man sig, at et dansk selskab ejes af en dansk aktionær med 40 % og en amerikansk aktionær med 60 %, og den amerikanske aktionær har valgt at anvende check-the-box reglerne, vil den amerikanske aktionærs ændrede valg efter amerikanske regler medføre afståelsesbeskatning af den danske 40 %-aktionærs andel af hele selskabets "indmad" og i forhold til de oprindelige anskaffelsespriser, foretagne afskrivninger m.v.

Hertil kommer, at det er urimeligt i forhold til både den amerikanske og den danske aktionær, at der sker en dansk beskatning på basis af hele den "opsparede" udskudte skat i selskabet, altså også udskudt skat, som vedrører tiden før aktionærene trådte ind i selskabet, idet der er succession ved overgangen til et transparent selskab. Det risikeres således, at aktionærene undergives beskatning af hele den "opsparede" udskudte skat, blot fordi der for et kort tidsrum er sket beskatning efter check-the-box reglerne. Der vil næppe kunne opnås creditlempelse efter amerikanske regler for den del af den danske skat, der vedrører udskudt skat før aktionærene trådte ind i selskabet, så den anførte begrundelse i bemærkningerne til lovforslaget er ikke holdbar.

Hvis den danske aktionærs ejerandel i stedet udgjorde mindre end 10 % i det anførte eksempel, skal aktionæren udover den fulde beskatning af den "opsparede" udskudte skat tillige leve med, at der sker beskatning af udbytte fra det danske selskab, som det bliver nødvendigt at tage ud af selskabet for at betale afståelsesskatten. Som minimum burde en efterfølgende udbyttebeskatning derfor ned sættes med den skat, der er betalt som følge af afståelsesbeskatningen.

Endelig bør også bemærkes, at man ved ændringen af bestemmelsen i SEL § 2 A i 2004 netop anførte, at det var uhensigtsmæssigt, at aktiver og passiver gled ind og ud af dansk beskatning afhængig af, om boksen er checket efter amerikanske regler. Det virker derfor uden sammenhæng, at man nu med L 23 finder det passende at indføre afståelsesbeskatning afhængig af, om boxen er checket efter amerikansk ret eller ej, især når afståelsesbeskatningen også rammer øvrige aktionærer, herunder danske aktionærer.

FSR anmoder om at Skatteministeriet belyser rækkevidden af den foreslåede regel med kommentarer til eksemplerne nedenfor:

1. Et amerikansk moderselskab har et 100 pct. ejet datterselskab i Danmark. Datterselskab behandles ved indkomstopgørelsen i USA (og Danmark) som transparent på grund af de amerikanske check-the-box regler. Det danske selskab ændres - indenfor den amerikanske check-the-box bindingsperiode på 5 år - til et A/S, alternativt ophæves check-the-box valget på det danske selskab. Ændringen (begge scenarier) medfører at selskabet ophører med at være transparent efter amerikanske og danske skatteregler. FSR anmoder Skatteministeriet om at kommentere, om der sker ophørsbeskatning på det faktiske tidspunkt selskabet omdannes til et A/S eller unchecked eller om ophør af transparens skal følge de amerikanske regler, hvor ophøret i visse situationer har tilbagevirkende kraft helt tilbage til tidspunktet selskabet blev checket som transparent i USA (dvs. selskabet anses som om det aldrig har været transparent).
2. Et amerikansk moderselskab har et 100 pct. ejet hollandsk datterselskab med en filial i Danmark. Det hollandske selskab behandles ved indkomstopgørelsen i USA som transparent på grund af de amerikanske check-the-box regler. FSR anmoder Skatteministeriet om at bekræfte, at den danske filial ikke ophørsbeskattes efter den foreslåede bestemmelse, hvis det hollandske selskab ophører med at være omfattet af de amerikanske check-the-box regler.
3. Et amerikansk moderselskab har et 100 pct. ejet datterselskab i Danmark. Datterselskabet behandles ved indkomstopgørelsen i USA (og Danmark) som transparent på grund af de amerikanske check-the-box regler. Det danske selskab overdrages (mens det er transparent) til et amerikansk søsterselskab og vedbliver med at være transparent. FSR anmoder om at Skatteministeriet kommenterer om der sker ophørsbeskatning i denne situation og hvorvidt der sker opskrivning af aktiverne og passiverne til markedsværdi, hvis transaktionen anses for en afståelse af den danske filial.
4. Et amerikansk moderselskab har et 100 pct. ejet datterselskab i Danmark. Datterselskabet behandles ved indkomstopgørelsen i USA (og Danmark) som transparent på grund af de amerikanske check-the-box regler. Det danske selskab opfylder på grund af aktiviteterne i Danmark ikke betingelserne for at udgøre et fast driftssted af det amerikanske moderselskab under dobbeltbeskatningsoverenskomsten med USA. Moderselskabet vælger at påberåbe sig overenskomsten, således at det danske selskab efterfølgende ikke er omfattet af dansk beskatning, jf. Skatteministeriets kommentarer til L 119 af 17. december 2003. FSR anmoder om at Skatteministeriet bekræfter, at det danske selskab automatisk genindtræder i dansk be-

skatning, hvis selskabet ophører med at være transparent efter amerikanske regler, og at aktiverne anses for anskaffet til markedsværdi.

FSR skal foreslå en justering af formuleringen af SEL § 2 A, stk. 6, ”De i stk. 1 nævnte selskaber anses altid for at have et fast driftssted i Danmark...”. Da det i stk. 1 nævnte selskab er det danske selskab giver formuleringen mere mening, hvis der i stedet henvises til at aktionærerne, der anser det danske selskab for transparent, anses for at have et fast driftssted i Danmark. I praksis er der usikkerhed omkring hvem (det danske selskab eller det amerikanske moderselskab), der er skattepligtig af indkomsten til Danmark.

Skatteministerens kommentar

Selskabsskattelovens § 2 A blev indført i 2004 med henblik på for at sikre mod gratis fradrag for renteudgifter m.v. i Danmark. Fradragene var gratis, idet den modsvarende renteindtægt ikke blev beskattet hos den amerikanske rentemodtager. Selskabsskattelovens § 2 A medfører, at den frivillige amerikanske kvalifikation af danske anpartsselskaber følges, således at der er symmetri i kvalifikationen.

Hvis den amerikanske ejer vælger, at anpartsselskabet skal anses for at være et selvstændigt skatteobjekt i USA, behandles anpartsselskabet som et selvstændigt skattesubjekt i Danmark (i overensstemmelse med den almindelige danske kvalifikation af anpartsselskaber). Hvis den amerikanske ejer vælger, at anpartsselskabet skal anses for at være en transparent enhed, anses anpartsselskabet ligeledes for at være en transparent enhed i Danmark.

Hvis symmetritankegangen skulle følges helt til dørs, skulle der ske en afståelsesbeskatning ved indgangen til transparensbeskatningen. Efter amerikanske regler anses anpartsselskabet således for at være likvideret umiddelbart inden overgangen til transparensbeskatning. Likvidationen udløser dog ikke amerikansk beskatning, idet aktiverne og passiverne ikke vil være amerikansk beskattede inden overgangen. Den fiktive likvidationsbetragtning medfører imidlertid, at der ved den amerikanske beskatning fastsættes indgangsværdier svarende til handelsværdien på tidspunktet for overgangen til transparens.

Ved indførelsen af § 2 A fandt lovgiver imidlertid, at det ikke ville være hensigtsmæssigt at foretage en afståelsesbeskatning af anpartsselskabet, blot fordi den amerikanske ejer vælger at anse anpartsselskabet for at være transparent. Denne undladelse, af at beskattes ved indgangen til transparentbeskatning, fastholdes.

Undladelsen, af at foretage en afståelsesbeskatning ved indgangen til transparensbeskatning, skal imidlertid ikke medføre, at den ”opsparede” udskudte skat ikke skal beskattes ved den beskatning, der i lovforslaget foreslås ved ophøret af transparensen. Jeg er derfor ikke enig i, at der ikke skal ske

afståelsesbeskatning af den del af den danske skat, der vedrører tiden inden indgangen til beskatning som en transparent enhed.

Det er korrekt, at forslaget i visse tilfælde medfører en skærpelse, idet der indføres afståelsesbeskatning ved ophør af transparensen efter selskabsskattelovens § 2 A. Det er også korrekt, at ophør af transparensen ikke altid vil medføre afståelsesbeskatning i USA.

Afståelsesbeskatningen ved ophøret af transparensen bør ikke være afhængig af, om der efter amerikanske regler sker afståelsesbeskatning. For det første vil det komplicere regelsættet meget markant. For det andet medfører den nuværende retstilstand, at der fuldstændigt frit kan veksles frem og tilbage mellem transparens og selvstændigt skattesubjekt – uden at de almindelige betingelser for omdannelse er opfyldte.

Jeg mener derfor, at der bør være beskatning ved ophør af transparensen.

Det skal i denne forbindelse erindres, at selskabsskattelovens § 2 A er en værnsbestemmelse, der skal forhindre misbrug. Hvis konsekvenserne af bestemmelsen ikke ønskes, kan de amerikanske ejere jo blot vælge at anse danske anpartsselskaber for at være selvstændige skattesubjekter.

Det skal også bemærkes, at lovforslaget i andre tilfælde medfører en lempelse, idet der allerede efter gældende regler sker en afståelsesbeskatning ved salg af anpartsselskabet. Som følge af transparensen anses salget af selskabet nemlig for at være et salg af aktiverne og passiverne i det faste driftssted. Denne afståelsesbeskatning udløser imidlertid ikke, at der skal fastsættes nye indgangsværdier svarende til handelsværdien, medmindre køberen ligeledes anser anpartsselskabet for at være transparent.

For så vidt angår de fire eksempler skal jeg bemærke følgende:

- 1) Skatteministeriet har den forståelse af de amerikanske check-the-box regler, at valget som udgangspunkt maksimalt kan have virkning 75 dage før indgivelsen af anmodningen og skal have virkning inden 12 måneder fra indgivelsen af anmodningen. Det er Skatteministeriet opfattelse, at i hvert fald i disse situationer vil transparensen anses for at være ophørt i Danmark på det tidspunkt, hvor transparensen ophører i USA.
- 2) Det hollandske selskab, som har en dansk filial, er omfattet af selskabsskattelovens § 2 A, stk. 2, når den amerikanske ejer har valgt at anse det hollandske selskab for at være transparent ved den amerikanske indkomstopgørelse. Der skal derfor ske afståelsesbeskatning af aktiverne og passiverne i den danske filial, når transparensen for det hollandske selskab ophører.

- 3) Ved overdragelse af transparente enheder, som både før og efter overdragelsen anses for at være transparent, vil der ske afståelsesbeskatning af aktiverne og passiverne samt opskrivning af aktiverne og passiverne til handelsværdien. Det overdragende selskab anses for at have solgt aktiverne og passiverne i et fast driftssted til handelsværdien, mens det erhvervende selskab anses for at have købt aktiverne og passiverne i et fast driftssted til handelsværdien.
- 4) Det kan bekræftes, at sådan som forslagsteksten er udformet, vil det danske selskab ved ophøret af den transparente status blive anset for at have erhvervet aktiverne og passiverne til handelsværdien. I den beskrevne situation er der imidlertid ikke sket nogen dansk beskatning af aktiverne og passiverne, idet der ikke er noget fast driftssted efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Der opnås således en skattefri forøgelse af værdierne på aktiverne og passiverne (step-up), hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Jeg vil derfor fremsætte et ændringsforslag, der sikrer, at der alene opnås et step-up, hvis der sker dansk beskatning.

Endelig skal det bemærkes, at jeg er villig til at justere § 2 A, stk. 6, således at det præciseres, at det er den amerikanske ejer, der er (begrænset) skattepligtig af indkomsten i den transparente enhed.

Lovforslagets § 1, nr. 7 – Territorialprincippet

Hvis aktiviteterne i et dansk selskabs faste driftssted i udlandet skaber indkomst, der for mere end 50 %'s vedkommende er finansielle (CFC-indkomster), gælder territorialprincippet ikke, jf. SEL § 8, stk. 2. Efter bestemmelsen skal positiv CFC-indkomst fra det faste driftssted da indgå i det danske selskabs indkomstopgørelse, selvom det er indkomst fra udlandet.

Det forekommer at være en dårlig teknisk løsning at lade territorialprincippets anvendelse være afhængig af, om der skal medregnes CFC-indkomst fra udenlandske faste driftssteder. Hvordan skal der eksempelvis forholdes, hvis det faste driftssteds finansielle indkomster – måske på grund af finanskrisen – kommer under 50%? Territorialprincippet vil da gælde, og det udenlandske faste driftssteds indkomst – finansiell såvel som driftsindkomst – skal dermed ikke medregnes til de danske selskabs danske skattepligtige indkomst. Kan en sådan "udtræden" af dansk skattepligt for det faste driftssted ske uden afståelsesbeskatning vedrørende det faste driftssteds aktiver og passiver? Hvis et udenlandsk datterselskab ikke længere kan begrunde CFC-beskatning, sker der ingen afståelsesbeskatning vedrørende det udenlandske selskabs aktiver og passiver. Det udenlandske selskab har imidlertid - modsat det faste driftssted - ikke været under dansk skattepligt på noget tidspunkt, og situationen er derfor ikke helt sammenlignelig. Ville det ikke være mere enkelt at lade eventuel dansk CFC-beskatning vedrørende et fast driftssted ske efter SEL § 32, i stedet for at lade det bero på en undtagelse til territorialprincippet?

Efter SEL § 8, stk. 2, er det kun CFC-indkomst, der undtages fra territorialprincippet. Det må betyde, at anden indkomst i det udenlandske faste driftssted ikke skal indgå i det danske selskabs skattepligtige indkomst. I givet fald er CFC-beskatningen i disse tilfælde forskellig fra almindelig CFC-beskatning efter SEL § 32, hvor CFC-status bevirker, at hele den udenlandske enheds indkomst – drifts- såvel som finansiell indkomst – skal medregnes til den skattepligtige indkomst for det danske selskab, der har bestemmende indflydelse. Er dette tilsigtet, eller er formuleringen af SEL § 8, stk. 2 ikke justeret korrekt i forhold til de ændringer, der er indført vedrørende CFC-beskatning efter SEL § 32?

Skatteministerens kommentar

CFC-beskatningen af udenlandske faste driftssteder og udenlandske selskaber bør så vidt muligt være ens. Det er efter Skatteministeriets opfattelse også tilfældet ved ophør af CFC-beskatning. I disse tilfælde udløses hverken afståelsesbeskatning efter reglerne i SEL § 8, stk. 2, eller SEL § 32.

Derimod er det rigtigt, at anden indkomst ikke – som det er tilfældet efter SEL § 32 – medregnes hos CFC-skattepligtige faste driftssteder efter SEL § 8, stk. 2. Denne forskel er ikke tilsigtet. Jeg vil derfor til 2. behandlingen af lovforslaget stille et ændringsforslag, som indebærer, at anden indkomst medregnes hos både udenlandske faste driftssteder og udenlandske datterselskaber, der er undergivet CFC-beskatning i Danmark.

Lovforslagets § 1, nr. 9 – Nettokurstab skal ikke medføre rentefradragsbegrænsning

Det anføres, at der foreslås en lempelse bestående i, at nettokurstab ikke skal medføre rentefradragsbegrænsning, fordi nettokurstabene ikke er egentlige finansielle omkostninger. Vi har tidligere gjort opmærksom på, at forslaget kun indebærer en udskydelse af rentebegrænsningen, hvilket ikke i denne sammenhæng er det samme som en lempelse. Vi har derfor foreslået, at nettokurstab kun skal fremføres, så længe værdipapirerne er i selskabets besiddelse. Hertil har Skatteministeriet bl.a. svaret, at det vil være umuligt at foretage en opdeling af værdipapirerne. Når man tænker på, hvilke øvrige "mellemløbet", fradragsbegrænsningsreglerne ellers stiller krav om, og den begrænsede kompleksitet en sådan regel repræsenterer, forekommer det urimeligt at bruge et sådant mindre praktisk problem som argument for at fastholde begrænsning af rentefradragsretten som følge af omkostninger, som man erkender ikke er finansielle. FSR henstiller derfor at det på ny overvejes, om reglen kan omformuleres, så der bliver en sammenhæng mellem værdipapirer og kurstab.

Skatteministerens kommentar

Jeg er ikke enig i, at der kun skal være en fremførelse, så længe fordringerne, hvorpå tabet er opstået, er i selskabets besiddelse. Kursgevinsterne er – ligeså lidt som kurstabene – egentlige finansieringsindkomster. Det er imidlertid væsentligt, at gevinsterne medregnes, hvis fordringerne eksempelvis er

lånefinansierede. Det vurderes derfor, at nettofinansieringsudgifterne bør indeholde en nettoopgørelse af afkastet af fordringerne, uanset arten af fordringerne.

Lovforslagets § 1, nr. 13 – Aktiver, der medregnes ved opgørelse af renteloftet

Det bør præciseres, at de nævnte terminskontrakter kan medregnes til aktiverne uanset om de er omfattet af KGL eller undtaget efter dennes § 30. Det afgørende må her være, at der er afholdt en omkostning af hensyn til driften, og denne omkostning er reel og kræver en finansiering uanset om terminskontrakten er skattepligtig eller ej. Terminskontrakterne bør derfor øge loftet for de finansieringsudgifter, der kan opnås fradrag for, uanset hvordan terminskontrakterne karakteriseres.

Skatteministerens kommentar

Det er Skatteministeriets opfattelse, at anskaffelsessummen på terminskontrakter, der er undtaget fra kursgevinstloven, er omfattet af aktivmassen i stk. 5. Det er alene finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven, der efter 3. pkt. er undtaget fra aktivopgørelsen. Med forslaget medtages finansielle kontrakter til sikring af driften ligeledes i aktivopgørelsen.

Lovforslagets § 1, nr. 14 – medregning af udenlandske selskaber til renteloftet

Hvis et dansk selskab finder det hensigtsmæssigt at indgå et samarbejde med en udenlandsk part, f.eks. i en situation, hvor de to parter besidder teknologisk indsigt/fundament, som kan gøre det endelige produkt unikt, og dermed åbne for nye globale forretningsmuligheder, kan de nuværende rentefradragsbegrænsningsregler hindre et sådant samarbejde. Problemet opstår f.eks. når et dansk selskab har udviklet sine egne produkter i egne selskaber. Udviklingen har krævet investeringer, og disse investeringer er foretaget med en finansiering, der er afpasset de gældende regler om renteloftet, sådan at der opnås fradrag for finansieringsudgifterne i den danske indkomstopgørelse. Hvis det danske selskab vil indgå samarbejde med en udenlandsk part er det almindeligt – og fornuftigt – at de to parter danner et joint venture, hvor de nye forretningsmæssige tiltag fremover kan ske i overensstemmelse med begge parter ønsker. For at dette joint venture kan komme i gang, skal det danske og det udenlandske selskab flytte de aktiviteter, som skal være grundstenen for det videre samarbejde, ind i det nye joint venture. Flytter det danske selskab sine udenlandske datterselskaber ind i dette joint venture, reduceres det danske selskabs renteloft. Det skyldes, at joint venturet er kendetegnet ved, at parterne har fælles ledelse, og da det kun er direkte ejede udenlandske selskaber, hvori det danske selskab har bestemmende indflydelse efter SEL § 31, der kan medregnes til renteloftet, så skal det danske selskabs udenlandske datterselskaber udgå af renteloftet. Opstart af et joint venture har altså som konsekvens, at det danske selskab mister fradragsretten for finansieringsudgifter vedrørende tidligere afholdte forretningsmæssige investeringer. Opstart af et joint venture, der kan være nødvendigt for at fastholde markedsandele og dermed fastholde forretningsgrundlaget, vil således påføre det

danske selskab betydelige merudgifter til skat, muligvis så store udgifter, at deltagelse i joint venture må opgives.

Det forekommer særdeles uhensigtsmæssigt, at de danske skatteregler modvirker sådanne forretningsmæssige samarbejder, der i en global verden er nødvendige for at bevare sin konkurrencedygtighed på markedet. Da skatteregler ikke bør hindre forretningsmæssig udvikling i en global verden bør der derfor være mulighed for at bevare værdien af datterselskaberne i renteloftet, selvom de overgår til fælles ledelse i et joint venture. Kapitalandele på ned til 10 % bør derfor anerkendes og medtages i renteloftet på lige fod med kapitalandele i datterselskaber med bestemmende indflydelse.

Skatteministeriet har til vores kommentar af 18. september 2008 til høringsudkastet oplyst, at det allerede er et krav, at aktier, der erhverves ved kapitalforhøjelser i lokale udenlandske holdingselskaber, er erhvervet fra en koncernekstern part, hvis de skal kunne medregnes til renteloftet. Kravet skulle følge af, at medregningen af indirekte ejede aktier er maksimeret til, hvad der kan medregnes ved en direkte erhvervelse, hvor det følger direkte af bestemmelsen , at det kun er koncerneksterne erhvervelser, der kan medregnes.

Vi finder på denne baggrund anledning til at spørge, hvad der menes, når Skatteministeriet i bemærkningerne til lovforslaget skriver:

"Der er en væsentlig forskel på den almindelige regel for køb af aktier i direkte ejede datterselskaber og kapitalforhøjelsesreglen. Ved direkte køb af aktier er det afgørende for medregning, at det danske selskab køber af en ikke-koncernforbundet part, hvorimod kapitalforhøjelsesreglen kræver, at det, der købes (target), er ikke-koncernforbundet. Forskellen kan medføre utilsigtede situationer ... Det foreslås, at denne forskel fjernes, så det i begge tilfælde er afgørende, om aktierne i targetselskabet købes fra en ikke-koncernforbundet part."

I det citerede afsnit har Skatteministeriet klart redegjort for, at der er forskel mellem direkte og indirekte erhvervelser efter de eksisterende regler. Det er derfor svært at forstå, når Skatteministeriet nu gør det direkte modsatte synspunkt gældende. FSR anmoder om at ministeriets bemærkninger hertil indhentes og hvis ministeriet ikke mener der er forskel, hvad er så overhovedet baggrunden for den foreslåede ændring af reglen?

Skatteministeriet bemærker til vores høringssvar af 18. september 2008, at det kan bekræftes, at aktier, som det lokale udenlandske holdingselskab erhverver i udenlandske selskaber, som holdingselskabet i forvejen ejer aktier i, kan medregnes, når der opnås bestemmende indflydelse over det erhvervede selskab. Hvis aktierne i det udenlandske selskab var erhvervet direkte af et dansk selskab, ville 20% af hele anskaffelsessummen for aktierne, der giver den bestemmende indflydelse kunne medregnes, altså også den del af anskaffelsessummen, der vedrører de i forvejen ejede aktier, der ik-

ke alene repræsenterer bestemmende indflydelse. Da det udenlandske selskab er erhvervet indirekte via et udenlandsk holdingselskab, kan der maksimalt medregnes 5 gange det foretagne kapitalindskud under forudsætning af, at dette beløb ikke er mindre end den fulde anskaffelsessum for samtlige aktier i det udenlandske selskab. Vi anmoder om at Skatteministeriet bekræfter denne opfattelse.

Skatteministeriet bemærker til vores høringssvar af 18. september 2008, at der ikke er grund til at investeringer ved opstart af virksomhed i udlandet uden for selskabsform medregnes til renteloftet – med andre ord, at der end ikke anerkendes dansk fradragsret for finansieringsudgifter indenfor for 20% af investeringen – fordi muligheden for at medregne dele af anskaffelsessummen på aktier i udenlandske selskaber "er en afvigelse fra det ellers grundlæggende princip om, at der ikke gives fradrag for finansieringsudgifter i forbindelse med skattefrie indtægter, og om at udgifterne bør fradrages der, hvor den indkomstskabende aktivitet er placeret." Vi finder ikke at dette argument er forståeligt endsige rimeligt. Når en del af anskaffelsessummen for aktier kan medregnes til renteloftet, er det fordi det anerkendes, at finansieringsomkostninger vedrørende udenlandske aktiviteter bør accepteres i et vist omfang. Om aktiviteten så startes i eller uden for selskabsform bør være ganske uden betydning for anerkendelse af den "reducerede" fradragsret for finansieringsomkostninger. FSR må derfor fastholde, at der bør skabes lige vilkår for, om opstart af virksomhed i udlandet sker i eller uden for selskabsform.

Skatteministerens kommentar

Med hensyn til etablering af joint ventures i udlandet, forslaget om medregning af kapitalandele ned til 10 pct. og medregning af aktiver i udenlandske faste driftssteder, henvises til kommentarerne vedrørende ovenfor under FSRs overordnede kommentarer.

Både ved kapitalforhøjelsesreglen og ved direkte køb er det en betingelse for medregning, at erhvervelsen sker fra en ikke-koncernforbundet part. Forskellen mellem kapitalforhøjelsesreglen og direkte køb er, at der ved kapitalforhøjelsesreglen stilles det yderligere krav, at der er tale om erhvervelse af aktier i et ikke-koncernforbundet selskab. Det er dette yderligere krav, som nu fjernes, således at erhvervelse ved direkte køb og via kapitalforhøjelsesreglen ligestilles på dette punkt. Derfor er der tale om en lempelse.

Ændringen har bl.a. betydning ved successive erhvervelser, idet medregning efter kapitalforhøjelsesreglen ikke ville kunne ske, hvis en yderligere aktiepost i et koncernforbundet selskab erhverves fra en uafhængig tredjemand efter en kapitalforhøjelse i et udenlandsk selskab. Derimod ville der kunne ske medregning ved et direkte køb.

Med hensyn til successive erhvervelser kan det i øvrigt oplyses, at det er uden betydning for medregningen af de allerede erhvervede aktier, om den "sidste" erhvervelse, der skaber koncernforbindelsen, sker direkte eller via en kapitalforhøjelse. Anskaffelsessummen for de allerede erhvervede aktier kan indgå, når koncernforbindelsen etableres, uanset om disse aktier er erhvervet direkte eller via kapitalforhøjelse – forudsat, at betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Med hensyn til medregning af aktiver i udenlandske faste driftssteder, tilsiger territorialprincippet, at renteudgifter til erhvervelse af et fast driftssted i udlandet placeres i tilknytning til de erhvervede aktiver, således at der som udgangspunkt ikke er fradrag for renteudgifterne. Det har ikke været hensigten med reglerne at udvide adgangen til at opnå rentefradrag ved erhvervelse af udenlandsk virksomhed.

Lovforslagets § 1, nr. 15 – Konsolidering efter pengetankreglen

FSR ønsker bekræftet, at konsolideringsreglen i forbindelse med reduktion af anskaffelsessummen for direkte ejede aktier i udenlandske selskaber nu skal forstås på denne måde:

Et dansk selskab køber samtlige aktier i et udenlandsk selskab for 10 mio.kr. Det udenlandske selskab ejer 50 % af aktierne (og stemmerne) i et udenlandsk datterselskab. Hvis situationen er, at det udenlandske selskab besidder likvider for 5 mio.kr. og aktierne i datterselskabet har en handelsværdi på 5 mio.kr., så kan det danske selskab ikke medregne anskaffelsessummen for aktierne i det udenlandske selskab til renteloftet.

Hvis det udenlandske selskab i det samme eksempel udelukkende besidder aktierne i det 50%-ejede datterselskab, og handelsværdien af datterselskabet derfor må formodes at være 10 mio.kr., er situationen den samme – det danske selskab kan ikke medregne nogen del af anskaffelsessummen for aktierne i det udenlandske selskab til renteloftet.

Hvis det udenlandske selskab i stedet ejer en andel på 51% af kapitalen/stemmerne i det udenlandske datterselskab og situationen stadig er, at det udenlandske selskab har aktiver bestående af 5 mio.kr. i likvider og 5 mio.kr. i handelsværdi af aktierne i datterselskabet, så kan det danske selskab medregne 20% af 5 mio.kr. til renteloftet, når det forudsættes, at det udenlandske datterselskab udelukkende har driftsaktiver.

Hvis det udenlandske selskab i samme situation i stedet ejer en fast ejendom til en handelsværdi af 5 mio.kr. og aktierne i datterselskabet ligeledes med en handelsværdi på 5 mio.kr., og det udenlandske selskabs faste ejendom anvendes til udlejning til datterselskabet, så kan det danske selskab medregne 20% af 10 mio.kr. til renteloftet, idet den faste ejendom ikke skal behandles som et "pengetankaktiv", jf. ABL § 34, stk. 6.

Går vi tilbage til den situation, hvor det udenlandske selskabs ejerandel i det udenlandske datterselskab er på 50%, så ville handelsværdien af det udenlandske selskabs faste ejendom – selvom den også anvendes til udlejning til datterselskabet - skulle reducere den anskaffelsessum, som det danske selskab kan medtage 20% af ved opgørelse af renteloftet. Er der tale om en fornuftig og velovervejet forskelsbehandling, når det kun er udlejning til koncernforbundne selskaber, jf. SEL § 31, som ændrer den faste ejendoms karakter fra et "pengetank-aktiv" til et driftsaktiv?

Skatteministerens kommentar

I de to førstnævnte eksempler kan det bekræftes, at det danske selskab ikke kan medregne nogen del af anskaffelsessummen for aktierne i det udenlandske selskab til renteloftet. Driftsaktiverne i det udenlandske datterselskab kan ikke medregnes, da det danske selskab ikke har bestemmende indflydelse i selskabet og der derfor ikke efter forslaget skal ske konsolidering.

Det kan også bekræftes, at der via konsolideringen kan ske medregning af en andel af driftsaktiverne i datterselskabet, hvis det udenlandske selskab ved erhvervelsen ejer 51 pct. af kapitalen/stemmerne i datterselskabet.

Med hensyn til medregning af det direkte ejede selskabs ejendom, der udlejes til datterselskabet, er der efter min opfattelse ikke forskel på, om der ejes 51 pct. eller 50 pct. af kapitalen/stemmerne. Den foreslåede ændring betyder udelukkende, at der ikke kan ske konsolidering – dvs. medregnes en andel af aktiverne i datterselskabet – efter reglerne i ABL § 34, stk. 6, medmindre koncernen har bestemmende indflydelse i datterselskabet. Definitionen af en udlejningsejendom følger fortsat bestemmelsen i ABL § 34, stk. 6. Af denne bestemmelses sidste pkt. følger bl.a., at fast ejendom, der udlejes mellem selskabet og et datterselskab, og som lejer anvender i driften, ikke anses som en udlejningsejendom. Da datterselskaber efter bestemmelsen er selskaber, hvori der direkte eller indirekte ejes mindst 25 pct. af aktiekapitalen, vil ejendommen i det direkte ejede udenlandske selskab kunne medregnes, uanset om der ejes 51 pct. eller 50 pct. af det datterselskab, som lejer ejendommen og anvender den i driften.

Lovforslagets § 1, nr. 18 – Fremførelse af beskårne kurstab

Når det nævnes, at valutakurstab kan fremføres, er det så korrekt forstået, at det kun gælder, for så vidt at valutakurstabet er realiseret i forbindelse med et instrument der er omfattet af KGL og som ikke kan undtages herfra efter bestemmelsen § 30? Er det i øvrigt også korrekt forstået, at valutakurstab, der realiseres i forbindelse med tab på fordringer, indgår som en bestanddel af det konstaterede tab på fordringen og derfor skal behandles efter den foreslåede regel herom, jf. forslaget § 1, nr. 9?

Skatteministerens kommentar

De valutakurstab, der kan fremføres efter § 11 B, stk. 10, er de valutakurstab, der fradragsbeskæres efter § 11 B. Valutakurstab, der som følge af kursgevinstlovens § 30 ikke er omfattet af kursgevinstloven, er ikke en nettofinansieringsudgift efter § 11 B, stk. 4, og kan derfor ikke fradragsbeskæres – og kan dermed heller ikke fremføres.

Det er korrekt forstået, at valutakurstab, der realiseres i forbindelse med tab på fordringer, indgår som en bestanddel af det konstaterede tab på fordringen. Valutakurstabet på fordringen skal derfor også behandles efter den foreslåede regel herom, jf. forslaget § 1, nr. 9.

Lovforslagets § 1, nr. 22 - Fordeling af begrænsningen af nettofinansieringsomkostningerne

SEL § 11 C, stk. 2, 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: ”Hvis der foretages fradragsbeskæring, reduceres selskabernes fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter forholdsmæssigt, i det omfang det enkelte selskabs nettofinansieringsudgifter overstiger 80 pct. af selskabets skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter. Hvis den tildelte fradragsbeskæring overstiger nettofinansieringsudgifterne i enkelte af selskaberne, fordeles den overskydende fradragsbeskæring forholdsmæssigt.”

Med denne bestemmelse har Skatteministeren imødekommet et problem, der opstod hvis et af selskaberne havde underskud.

Til eksemplet der illustrerer denne situation skal vi anmode om at Skatteministeriet bekræfter, at der er sket visse afrundinger der gør eksemplet lidt misvisende. Efter vores opfattelse skal eksemplet se således ud:

	Skattepligtig indkomst	Finansielle omk.	EBIT	80% af EBIT	Renter over 80%	Rentebegrænsning	Yderligere begrænsning
Selskab A	12,00	66,00	78,00	62,40	3,60	6,57	2,97
Selskab B	-49,00	12,00	-37,00	0,00	12,00	12,00	0,00
Selskab C	37,00	27,00	64,00	51,20	0,00	2,43	2,43
	0,00	105,00	105,00	113,60	15,60	21,00	5,40

Det forekommer ikke korrekt, at f.eks. selskab C skal begrænses fordi et andet selskab ikke kan rumme sin del af begrænsningen.

Skatteministerens kommentar

Der er en afrunding i eksemplet i bemærkningerne, som gør eksemplet lettere misvisende. FSR laver imidlertid ikke en korrekt første fordeling, idet selskabernes nettofinansieringsudgifter skal reduceres forholdsmæssigt, i det omfang de overstiger 80 pct. af selskabets skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at eksemplet herefter giver følgende resultat:

Beskæringen af nettofinansieringsudgifter skal i første omgang fordeles med $(3,6/15,6*21)$ 4,85 til selskab A, mens $(12/15,6*21)$ 16,15 fordeles til selskab B. B har imidlertid kun finansieringsudgifter på 12, derfor skal de 4,15 fordeles mellem selskaberne A og C.

Disse 4,15 fordeles med $((66-4,85)/(93-4,85)*4,15)$ 2,88 til selskab A, mens $(27/(93-4,85)*4,15)$ 1,27 fordeles til selskabet C.

	Skattepligtig indkomst	Finansielle omk.	EBIT	80% EBIT	Renter >80%	1. fordeling	2. fordeling	Rentebegrænsning
Selskab A	12,0	66,0	78,0	62,4	3,6	4,85	2,88	7,73
Selskab B	-49,0	12,0	-37,0	0,0	12,0	16,15	-4,15	12,0
Selskab C	37,0	27,0	64,0	51,2	0,0	0	1,27	1,27
	0,0	105,0	105,0	113,6	15,6	21,00	0	21,00

Efter den første fradragsbeskæring udgør selskab A's nettofinansieringsudgifter mindre end 80 pct. af EBIT-indkomsten. Det forekommer derfor mest korrekt, at den yderligere fradragsbegrænsning fordeles mellem selskaberne A og C.

Lovforslagets § 1, nr. 23 – sammenspillet mellem CFC- og udbyttereglerne

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 23 vil medføre at der i visse tilfælde sker dobbeltbeskatning.

Ministeriet anfører i bemærkningerne til bestemmelsen:

”Hvis datterselskabet er hjemmehørende i et land, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, og ikke indgår i en international sambeskatning, vil udbyttet kun være skattefrit, hvis moderselskabet selv har direkte eller indirekte bestemmende indflydelse over det modtagende selskab.”

Som reglerne er formuleret i forslaget kan der ske dobbeltbeskatning. Hvis en aktionær grundet det brede kontrolbegreb i SEL § 32 (fælles aftale om udøvelse af bestemmende indflydelse) er underlagt CFC-beskatning uden at kontrollere datterselskabet selv, vil aktionæren ikke kunne modtage skattefrie udbytter jf. henvisningen til SEL § 13, stk. 1, nr. 2, til moderselskabet, der alene har kontrol efter SEL § 31 C. SEL § 31 C er ikke lige så bred som § 32. I en sådan situation beskattes det modtagende selskab af udbytte fra datterselskabet, hvis indkomst også er beskattet efter CFC-reglerne.

Skatteministerens kommentar

Hovedreglen er, at udbytte fra datterselskaber er skattepligtigt, hvis datterselskabet er hjemmehørende i et land, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsaftale med, og ikke indgår i en international sambeskatning. Som en undtagelse kan udbytte dog modtages skattefrit, hvis moderselskabet i Danmark selv har direkte eller indirekte bestemmende indflydelse. Herved sikres, at datterselskabet undergives en ikke ubetydelig CFC-beskatning i Danmark, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Dette sikres ikke i alle tilfælde, hvis datterselskabets CFC-skattepligt opstår som følge af andre udenlandske aktionærers aktiebesiddelser/indflydelse.

Det ligger i reglernes udformning, at der i disse tilfælde kan gennemføres CFC-beskatning af en del af indkomsten i datterselskabet samtidig med, at udbytte fra datterselskabet beskattes hos moderselskabet. Denne alt andet lige begrænsede dobbeltbeskatning er anset for acceptabel af hensyn til at sikre en brugbar værnsregel.

Lovforslagets § 1, nr. 24 og 25 - fradragsberettigede udbytter

Den foreslåede bestemmelse er en væsentlig udvidelse af den gældende bestemmelse i SEL § 31 D, stk. 2, hvor alene ikke-deklarerede fradragsberettigede udbytter var skattepligtige. Bestemmelsen ændres nu således, at alle udbytter vil være skattepligtige for det danske modtagende selskab, hvis det udbytteudloddende selskab har fradrag for udlodningen, medmindre udbyttebetalingen er omfattet af direktiv 90/435/EØF.

FSR anmoder om at Skatteministeriet redegør for hvilke fradrag, der fremover vil gøre udbytter og tilskud, jf. SEL § 31 D, skattepligtige, og endvidere belyser rækkevidden af den foreslåede regel med kommentarer til eksemplerne nedenfor:

1. Et grønlandsk selskab har en indkomst på 100 som beskattes med 35 pct. Selskabet ønsker nu at udlodde 100 til dets danske moderselskab. Udbyttet pålægges en kildeskat på 35 pct. på Grønland (efter ny protokol, L 19). Det grønlandske selskab har fradrag for 35 pct. af det betalte udbytte på 100. FSR anmoder om at Skatteministeriet belyser den danske skattemæssige behandling af moderselskabet.
2. Et udenlandsk datterselskab eftergiver en fordring mod sit danske moderselskab. Datterselskabet har fradrag for tabet på fordringen. Moderselskabet vil efter praksis skulle anses for at have modtaget et skattefrit udbytte fra datterselskabet svarende til gældseftergivelsen. FSR anmoder om at Skatteministeriet bekræfter, at denne situation ikke omfattes af de nye regler.
3. Et udenlandsk datterselskab overdrager et varelager for DKK 1 til det danske moderselskab. Datterselskabet har fradrag for tabet på varelageret. Moderselskabet vil efter praksis skulle anses for at have modtaget et skattefrit udbytte fra datterselskabet svarende til markedsværdien af varelageret. FSR anmoder om at Skatteministeriet bekræfter, at denne situation ikke omfattes af de nye regler.
4. En del lande anvender et "imputation tax system". Eksempelvis beskattes selskabet løbende med 35%, men i forbindelse med udbytteudlodning kan aktionæren anmode de lokale skatteyndigheder om "imputation" og dermed få tilbagebetalt en del af den af selskabet betalte skat. FSR anmoder om at Skatteministeriet bekræfter, at denne situation ikke omfattes af de nye regler.

Udover de anførte eksempler ønskes en generel uddybning af, hvilke konsekvenser den foreslåede ændring af SEL § 13, stk. 1, nr. 2 og stk. 3 har i relation til TP-korrekationer. Forestiller man sig et dansk moderselskab har købt et aktiv af sit udenlandske datterselskab for 1 mio.kr., og aktivets handelsværdi udgør 2 mio.kr., vil den danske TP-korrektion bestå i, at det danske selskabs anskaffelsessum for aktivet forhøjes til 2 mio.kr., samtidig med, at moderselskabet anses for at have modtaget et udbytte på 1 mio.kr. Hvis der ikke foretages TP-korrektion i det udenlandske datterselskab vil der heller ikke ske regulering af det danske selskabs anskaffelsessum, men vil dette blive set som, at der gives fradrag for udbyttet i det udenlandske selskab? Vil det så ydermere betyde, at det danske moderselskab er skattepligtigt af det fulde udbytte, hvis datterselskabet er ejet med mere end 10 % i 2009 og hjemmehørende uden for EU, mens udbyttet, hvis datterselskabet er ejet med mindre end 10 % i 2009, er skattepligtigt fuldt ud uanset i hvilket land, datterselskabet er hjemmehørende (herunder hvis selskabet er et dansk selskab)?

Vi anmoder også om at Skatteministeriet bekræfter, at skattepligten af et selskabs betaling til en indirekte aktionær nu udelukkende skal vurderes efter SEL § 13 henholdsvis SEL § 2, stk. 1, litra c, dvs. skattepligten afhænger af, om betingelserne for at modtage skattefrit udbytte er opfyldt.

Skatteministerens kommentar

Ad eksempel 1:

Et grønlandsk udbytteudloddende selskab har fradrag for sine udbytteudlodninger. Udbytteudlodninger fra Grønland er således omfattet af den foreslåede ændring. Grønland pålægger imidlertid udlodningerne en kildebeskatning, der overstiger den danske selskabsskat. Reelt medfører den foreslåede ændring, således ikke dansk beskatning af udbytter fra Grønland, idet der gives lempelse for den grønlandske kildebeskatning af det modtagende danske selskab.

Ad eksempel 2:

Det kan ikke bekræftes. Værdien af udbyttet aflejrer sig ikke i et aktiv hos moderselskabet, således at udbyttet kommer til beskatning ved en senere salg. Udbyttet er derfor skattepligtigt.

Ad eksempel 3:

Det kan bekræftes, at der ikke i denne situation sker beskatning af det maskerede udbytte. Til gengæld er moderselskabets anskaffelsessum for varelageret (kun) 1 kr. Derfor vil der indirekte ske beskatning af det modtagne udbytte, når varelageret efterfølgende afhændes af moderselskabet.

Ad eksempel 4:

Et ”imputation tax system”, hvor udbyttedtageren får tilbagebetalt en del af selskabets skattebetaling, kan ikke anses for at være et skattesystem, hvor der gives fradrag for udbytteudlodningerne.

Hvis der gennemføres en TP-korrektion i forbindelse med, at moderselskabet har købt et aktiv til underpris af et datterselskab, vil der være en sekundær korrektion i form af modtaget udbytte. Dette udbytte vil være skattefrit, uanset at datterselskabet ved overdragelsen på arm længde-vilkår realiserer et fradragsberettiget tab.

Hvis der ikke gennemføres en TP-korrektion i forbindelse med, at moderselskabet har købt et aktiv til underpris af datterselskabet, vil anskaffelsessummen for aktivet svare til underprisen. Forskellen mellem handelsværdien for aktivet og underprisen vil udgøre et maskeret udbytte. Dette udbytte vil ikke være skattepligtigt efter forslaget, da det afspejles i en lavere anskaffelsessum for det pågældende aktiv hos moderselskabet.

Skatteministeriet kan bekræfte, at hvis en betaling anses for at have passeret det mellemliggende selskab, vil betalingen kunne være skattefrit udbytte efter selskabsskattelovens § 13 og § 2, stk. 1, litra c, fra datterdatterselskabet til datterselskabet og videre til moderselskabet, selvom datterselskabet aldrig har været i besiddelse af beløbet. Betalingen anses netop for at have passeret det mellemliggen-

de selskab. Det er selvfølgelig en forudsætning for skattefrihed, at betingelserne for skattefri udbytte, jf. selskabsskattelovens § 13 og § 2, stk. 1, litra c, er opfyldt i begge led.

Lovforslagets § 1, nr. 30-35 - CFC beskatning

Følgende fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, afsnit 3.2.1.: ”Datterselskabets samlede indkomst opgøres som udgangspunkt efter danske regler, jf. selskabsskattelovens § 32, stk. 4.”

I henhold til ordlyden af § 32, stk. 4, fremgår det ikke direkte, at datterselskabets samlede indkomst skal opgøres efter danske regler. Tilsvarende fremgår det ej heller af ordlyden af § 32, stk. 7-9, at det er den samlede skattepligtige indkomst, der skal medregnes til det danske moderselskabs skattepligtige indkomst, som skal opgøres efter danske skatteregler. Det fremgår dog af L 213, bilag 26, at CFC-indkomsten og den samlede skattepligtige indkomst, jf. § 32, stk. 4, skal opgøres på baggrund af danske skatteregler.

Der hersker i praksis tvivl om, hvorvidt et udenlandsk datterselskab skal opgøre indkomsten efter danske skatteregler, eller om den udenlandske indkomstopgørelse kan lægges til grund ved vurderingen af, om selskabet er omfattet af CFC-reglerne, og ved opgørelsen af den endelige CFC-indkomst, der skal medregnes til det danske selskabs skattepligtige indkomst. For at undgå en eventuel fremtidig tvist herom anbefaler FSR, at det fremgår direkte af ordlyden af § 32, at indkomsterne skal opgøres i overensstemmelse med danske skatteregler med de modifikationer, der fremgår af § 32.

CFC- vurderingen skal efter SEL § 32, stk. 4, baseres på det udenlandske selskabs faktiske anskaffelsessummer for aktiver. Tidligere, da et lavt udenlandsk beskatningsniveau var afgørende for, om der skete dansk CFC-beskatning, var det nødvendigt at lægge de samme anskaffelsesværdier til grund ved den danske CFC-måling, som blev anvendt i den udenlandske indkomstopgørelse. Kun herved kunne man sammenholde dansk og udenlandsk beskatningsniveau og dermed konkludere, om udenlandsk skat var så lav, at der skulle ske dansk CFC-beskatning. Det udenlandske beskatningsniveau er nu uden betydning for eventuel dansk CFC-beskatning. Det forekommer derfor ikke rimeligt, at vurderingen af, om selskabet er et CFC-selskab, fortsat skal ske på basis af de faktiske udenlandske anskaffelsessummer. Det betyder nemlig, at fortjeneste på det udenlandske selskabs aktiver, der er optjent før selskabet blev en del af den danske koncern, kan blive udslagsgivende for, om der nu skal ske dansk CFC-beskatning. FSR skal derfor foreslå, at CFC-reglen gennemgås og justeres under hensyn til, at beskatningsniveauet i udlandet ikke længere er af betydning.

I relation til CFC-beskatning ved indirekte afståelse af aktier i et datterselskab, SEL § 32, stk. 10, bedes Skatteministeriet bekræfte, at et aktietab i det direkte ejede selskab kan modregnes i fortjenesten ved den fiktive aktieafståelse af de af moderselskabet indirekte ejede aktier før selve CFC-vurderingen foretages. Det bedes endvidere bekræftet, at det direkte ejede selskab bevarer det pågæl-

dende aktietab, således at det kan anvendes, når der rent faktisk sker en aktieafståelse. Endelig bedes det også bekræftet, at avance på de fiktivt indirekte ejede aktier kan udlignes med såvel skattemæssige sær- og sambeskatningsunderskud i det direkte ejede datterselskab og i moderselskabet, inden CFC-vurderingen/opgørelsen af CFC-indkomsten, og at de pågældende underskud – på trods af modregningen i den fiktive avance – bevares af selskaberne og kan bruge på et senere tidspunkt til modregning i faktisk indkomst.

I vores høringsvar af 18. september 2008 til udkastet til lovforslag anmodede vi Skatteministeriet om at sikre, at der ikke udløstes fiktiv aktieafståelse efter SEL § 32, stk. 10, når et danske moderselskabs datterselskab ophører ved omvendt lodret fusion med datterdatterselskabet. Vi havde i det tegnede eksempel lagt til grund, at den omvendt lodrette fusion skete mellem to udenlandske selskaber. Skatteministeriet svarede, at der ikke skal ske fiktiv afståelsesbeskatning, fordi en skattefri omvendt lodret fusion mellem to 100% ejede datterselskaber kan sidestilles med overdragelse til et sambeskattet selskab. Reglen om fiktiv afståelsesbeskatning i SEL § 32, stk. 10 henviser til selskaber sambeskattet efter SEL § 31. Skal Skatteministeriets bemærkning forstås sådan, at det er uden betydning, at de udenlandske selskaber ved fusion kun kan sambeskattes efter SEL § 31 A? I givet fald anbefaler vi at det indføres udtrykkeligt i bestemmelsen, at det tilsvarende gælder selskaber der ville kunne sambeskattes efter SEL § 31 A

Skatteministeriet har svaret, at FUL § 15, stk. 6, finder anvendelse, når to udenlandske datterselskaber af et udenlandsk moderselskab, der indgår i en dansk koncern, gennemfører en vandret fusion. Det udenlandske moderselskab anses dermed ikke for at have afstået aktierne i det ophørende udenlandske datterselskab, idet moderselskabets nye aktier i det modtagende udenlandske datterselskab ved fusionen i stedet behandles som anskaffet på samme tidspunkt og for samme anskaffelsessum, som aktierne i det ophørende datterselskab. Derved udløses der ingen aktieavance i det udenlandske moderselskab, som kan forøge selskabets CFC-indkomst, og dermed udløse CFC-beskatning af det danske moderselskab. Når FUL § 15, stk. 6, således ifølge Skatteministeriets svar kan finde anvendelse i forhold til en udenlandsk aktionær, kan samme bestemmelse så ikke tillige løse det nævnte problem med fiktiv afståelsesbeskatning ved en omvendt lodret fusion? Det bør bemærkes, at ejerandelens størrelse før og efter fusionen ikke har betydning efter FUL § 15, stk. 6. Når denne bestemmelse kan lægges til grund, må det derfor formodes, at der ikke udløses CFC-beskatning, selv om ejerandelens størrelse ændres, hvilket vi anmoder om at Skatteministeriet bekræfter.

Et dansk selskab bliver kun CFC-skattepligtig, hvis datterselskabets finansielle aktiver udgør mere end 10%, og med L 23 foreslås det lovfæstet, at opgørelsen skal ske under hensyn til territorialprincippet. Til vores tidligere høringsvar har Skatteministeriet svaret, at det er de almindelige allokeringsprincipper, jf. OECD's modeloverenskomst, der skal anvendes, når det skal afgøres, om et aktiv

hører til hovedkontoret eller til det faste driftssted. OECD's modeloverenskomst giver helt sikkert gode retningslinier, men der er stadig mange tvivlsspørgsmål. Vi anmoder derfor om at Skatteministeriet oplyser, hvortil likvider skal allokere? Spørgsmålet er af særlig betydning, da faste driftssteder ikke har en decideret "egenkapital". Hvis overskydende likvider er overført til hovedkontoret via en intern "mellemsgning" i hovedkontorets favør, accepteres det så, at likviderne ikke skal tælle med som aktiver hos det faste driftssted?

FSR vil i øvrigt foreslå at det overvejes, at sætte aktiv-grænsen op, sådan at de komplicerede regler om CFC-beskatning kun bliver udløst, når datterselskabets finansielle aktiver overstiger en højere grænse end 10%.

Det foreslås at fiktiv afståelsesbeskatning ikke kun skal ske, når moderselskabet direkte eller indirekte overdrager aktier i datterselskaber, men også når moderselskabet direkte eller indirekte nedbringer sin ejerandel. Vi anmoder om at Skatteministeriet bekræfter, at henvisningen til, at det er "moderselskabet" der nedbringer ejerandelen udelukker, at der udløses fiktiv afståelsesbeskatning som følge af, at et uafhængigt selskab foretager kapitalindsud i et CFC-selskab? Selvom tredjemands kapitalindsud også nedbringer moderselskabets ejerandel, kan man ikke i den situation sige, at det er moderselskabet som har nedbragt ejerandelen.

Skatteministerens kommentar

Opgørelsen af datterselskabets indkomst sker som også nævnt af FSR efter danske regler med de modifikationer, som i øvrigt fremgår af § 32. Skatteministeriet har ikke kendskab til, at dette skulle være omtvistet.

Det er enklere, at det er de faktiske anskaffessummer og faktiske anskaffelsestidspunkter, der anvendes ved CFC-vurderingen. Disse vil som udgangspunkt svare til de anskaffessummer og anskaffelsestidspunkter, der anvendes ved den udenlandske indkomstopgørelse. Det bliver herved enklere at foretage CFC-vurderingen, idet der ikke skal fastsættes nye indgangsværdier ved vurderingen. De faktiske anskaffessummer og -tidspunkter er således ikke entydigt til ulempe for den danske koncern. Derfor mener jeg ikke, at der på det foreliggende grundlag er behov for at ændre reglerne. Det bemærkes i øvrigt, at hvis der i forvejen er fastsat danske skattemæssige værdier, er disse værdier de faktiske anskaffessummer (og -tidspunkter), som skal anvendes ved CFC-vurderingen. Det vil jeg gerne præcisere ved et ændringsforslag.

Der skal ikke ske fiktiv afståelsesbeskatning efter SEL § 32, stk. 10, ved en skattefri omvendt lodret fusion mellem to 100 pct. ejede datterselskaber, der ejes af et CFC-selskab. Det skyldes, at fusionen kan *sidestilles* med (indirekte) overdragelse til et sambeskattet selskab efter selskabsskatteovens §

31. Der kan ikke heraf udledes, at der ikke skal ske fiktiv afståelsesbeskatning ved overdragelse til et selskab, der ville kunne sambeskattes efter selskabsskattelovens § 31 A.

Skatteministerens svar vedrørende fusionsskattelovens § 15, stk. 6, vedrører behandlingen af CFC-selskabets aktier i det indskydende selskab og i det modtagende selskab i forbindelse med opgørelserne efter stk. 4 og stk. 7-8. Fusionsskatteloven medfører blot, at fusionsskattelovens § 9 (vedr. aktier i det indskydende selskab) og § 11 (vedr. modtagne aktier i det modtagende selskab) finder tilsvarende anvendelse i disse tilfælde. Skatteministerens svar vedrører således ikke det indskydende selskabs egne direkte eller indirekte aktiebesiddelser.

Selskabsskattelovens § 32, stk. 10, medfører CFC-beskatning af moderselskabet, når ejerandelen i CFC-selskabet nedbringes – uanset årsagen til nedbringelsen. Der vil derfor kunne udløses beskatning efter selskabsskattelovens § 32, stk. 10, i det omfang en fusion indebærer, at der indirekte sker en nedbringelse af moderselskabets direkte eller indirekte ejerandel af underliggende aktiebesiddelser.

Med hensyn til allokeringen af likvide midler vil Skatteministeriet som nævnt anvende retningslinjerne i OECD's modeloverenskomst. Det gælder også i de tilfælde, hvor der er bogført en ” mellemregning” mellem hovedkontoret og det faste driftssted.

Efter min opfattelse er der ikke grundlag for at lempe CFC-reglerne ved at sætte aktiv-grænsen op.

Det kan ikke bekræftes, at den foreslåede ændring af selskabsskattelovens § 32, stk. 10, ikke finder anvendelse, når et uafhængigt selskab foretager et kapitalindskud, således at moderselskabets ejerandel nedbringes. Tværtimod fremgår det direkte af bemærkningerne til lovforslaget, at udvidelsen af værnsreglen omfatter sådanne tilfælde.

Lovforslagets § 2, nr. 2-3 - ABL § 21, stk. 3

Efter gældende regler må udloddende aktiebaserede investeringsforeninger kun anbringe aktivmassen i aktier og foreningens administrationsbygning. Der kan dog placeres op til 25 % af foreningens øvrige aktivmasse i kontanter og afledte finansielle instrumenter på dækket basis. Det foreslås, at lempe "25 %-reglen", således at placering indenfor 25 % grænsen omfatter alle andre aktiver end aktier. Det fremgår af lovbemærkningerne, at hensigten med ændringen er, at give udenlandske investeringsforeninger bedre mulighed for at udbyde deres produkter på det danske marked.

Investering i udenlandske investeringsforeninger vil efter gældende regler typisk være omfattet af ABL § 19. Såfremt en udenlandsk investeringsforening vælger at opfylde betingelserne for at være udloddende aktiebaseret jf. ABL § 21, stk. 2 og 3 og LL § 16 C, overgår investeringsforeningen således fra at være et investeringsselskab omfattet af ABL § 19 til at være en udloddende aktiebaseret

investeringsforening omfattet af ABL § 21, stk. 2, jf. LL § 16 C. Valget som udloddende aktiebaseret investeringsforening kan kun træffes med virkning for hele indkomstår.

Overgangen fra investeringsselskab til udloddende aktiebaseret investeringsforening har skattemæssige konsekvenser på to niveauer. Dels på investorniveau i forhold til afståelse af beviset og dels på investeringsforeningsniveau i forhold til opgørelsen af den fremtidige minimumsudlodning.

Investor går fra at have et bevis hvor gevinst/tab opgøres efter et lagerprincip og beskattes som kapitalindkomst, når investor er en person, til at have et bevis, der er realisationsbeskattet og beskattes som aktieindkomst. I tilfælde hvor investor har investeret i en udenlandsk investeringsforening, der overgår til at være en udloddende aktiebaseret investeringsforening, er investor således blevet lagerbeskattet af gevinst/tab indtil tidspunktet for overgangen.

ABL § 33 regulerer om investor anses for at have afstået sin ejerandel i tilfælde, hvor en investeringsforening/selskab ændrer skattemæssig status. Det følger af ABL § 33, stk. 1, at ejerandele i et investeringsselskab, jf. SEL § 3, stk. 1, nr. 19, der skifter skattemæssig status uden at selskabet opløses, skal anses for afstået på det tidspunkt, hvor ændringen har virkning fra. Bestemmelsen regulerer imidlertid ikke direkte efter sin ordlyd situationen, hvor et udenlandsk investeringsselskab skifter status.

Det er FSRs opfattelse, at situationen, hvor en udenlandsk investeringsforening/fond omfattet af ABL § 19 skifter skattemæssig status til en udloddende aktiebaseret investeringsforening omfattet af ABL § 21, stk. 2, på tilsvarende vis bør indebære, at en dansk investor skal anses for at have afstået sit bevis på det tidspunkt, hvor statusændringen har virkning fra. Investor skal tilsvarende anvende værdien på dette tidspunkt som indgangsværdi ved en senere avanceopgørelse. Metoden vil medføre, at investor beskattes efter principperne for investering i investeringsselskaber af kursændringerne der vedrører perioden indtil det tidspunkt, hvor investeringsforeningen/fonden skifter status. Kursændringer der vedrører perioden efter statusskiftet beskattes efter principperne for investering i udloddende aktiebaserede investeringsforeninger (de almindelige aktieregler).

Overgangen fra investeringsselskab til udloddende aktiebaseret investeringsforening indebærer, at den udenlandske investeringsforening fremover skal opgøre en minimumsudlodning i henhold til LL § 16 C, stk. 2. I forhold til opgørelse af den fremtidige minimumsudlodning skal det fastlægges hvilke anskaffelsessummer og anskaffelsestidspunkter, som investeringsforeningen skal anvende. For danske investeringsselskaber, der overgår fra at være et investeringsselskab til at være en udloddende investeringsforening, skal aktiver og passiver anses som afstået til handelsværdien på tidspunktet for overgangen, jf. SEL § 5, stk. 4. SEL § 5, stk. 4 regulerer imidlertid ikke udenlandske investeringsforeninger.

Det er FSRs opfattelse, at en udenlandsk investeringsforening/fond, der overgår fra at være investeringsselskab til at være en udloddende investeringsforening, bør anses for at have anskaffet aktiver, der er i behold på tidspunktet for overgangen, til handelsværdien på dette tidspunkt og på tidspunktet for overgangen.

Der vil herved være symmetri mellem beskatningen af afståelse på investorniveau og den fremtidige opgørelse af minimumsudlodning, idet der vil være "gjort op" med beskatningen på begge niveauer.

BEK 2006,432 og BEK 2006,926

Det fremgår af bemærkningerne til L23 at bekendtgørelse nr. 926 af 4. september 2006 vil blive ændret som følge af lovændringen. Bekendtgørelsen regulerer kravene til udloddende aktiebaserede investeringsforeningers oplysningspligt og administration og principper for opgørelser i henhold til 25%-reglen i ABL § 21, stk. 3.

Derudover regulerer BEK 2006,432 oplysnings- og dokumentationspligt for udloddende investeringsforeninger.

Bekendtgørelserne har ikke været sendt i høring.

Efter FSRs opfattelse er der primært behov for at få afgrænset i bekendtgørelse 2006,926 hvorledes 25%-grænsen opgøres i relation til andre aktiver, og herunder med hvilke værdier disse indgår i målingen, og hvorledes målingen foretages og hvornår.

Det fremgår af lovbemærkningerne til L23, at "andre aktiver" er alle andre aktiver end dem, der til enhver tid anses som instrumenter omfattet af ABL. Disse andre aktiver kan f.eks. bestå af børsnoterede værdipapirer, hvor børskursen naturligt vil finde anvendelse ved opgørelsen af 25%-grænsen.

Investeringsforeninger, der investerer globalt (i forskellige geografiske markeder og dermed aktier udstedt i forskellige valutaer) vil have transaktionskonti i de forskellige valutaer, hvori de handler aktier. Transaktionskonti kan både være i negativ (et "banktræk") og i positiv (et "bankindskud") afhængig af aktuelle køb/salg af aktier i den pågældende valuta. Udenlandske investeringsforeninger er ofte ikke underlagt de samme begrænsninger i forhold til udnyttelse af trækningsfaciliteter og optagelse af lån som danske investeringsforeninger.

Det kan være af afgørende betydning for en udenlandsk investeringsforenings status som udloddende aktiebaseret, om transaktionskonti medregnes "brutto" eller "netto", idet foreningen kan have væsentlige bankindskud i én valuta og samtidig have væsentlige banktræk i en anden valuta. Ved "brutto" forstås, at kun transaktionskonti, der er i positiv (bankindskud) medregnes ved 25%-opgørelsen,

mens "netto" forstås som at banktræk fratrækkes bankindsud og nettobeløbet heraf indgår ved 25%-opgørelsen.

Vi foreslår, at en revideret version af BEK 2006,926 vil indebære, at transaktionskonti ved opgørelsen af om investeringsforeningen overholder 25%-grænsen, skal følge den regnskabsmæssige behandling og indgå "netto", således at "banktræk" fratrækkes "bankindsud". Posten kan naturligvis aldrig indgå med et negativt beløb ved opgørelsen.

Der ses ikke at være provenumæssige forskelle på at medregne "netto" i forhold til "brutto". Ved at medregne "netto" opnår investeringsforeningen umiddelbart en mulighed for, at en større andel af aktiverne er placeret som "bankindsud", men eventuelle renteindtægter herfra bør som minimum opvejes af renteudgifter vedrørende "banktræk". Medregning "netto" giver derfor ikke en dansk investor i investeringsforeningen større mulighed for at "konvertere" renteindtægter i foreningen fra kapitalindkomst til aktieindkomst end medregning "brutto".

Der ses endvidere at være behov for, at finansielle instrumenter medregnes efter et "nettoprincip" frem for efter det nugældende "bruttoprincip", jf. også høringssvaret fra Investeringsforeningsrådet.

Det skal endvidere bemærkes, at tidsfrister i en række henseender fastsættes i forhold til generalforsamlingstidspunktet. En række udenlandske investeringsforeninger/fonde afholder ikke generalforsamling. Endvidere bør det anføres i bekendtgørelserne, hvad der er den relevante skattemyndighed for udenlandske investeringsforeninger/fonde.

Det følger af L23, at ændringen af ABL § 21 skal have virkning fra 1. januar 2009. Det indebærer, at udenlandske investeringsforeninger kan vælge at være udloddende aktiebaseret investeringsforening fra 1. januar 2009.

FSR er bekendt med, at der er udenlandske investeringsforeninger, der ønsker at vælge status som udloddende aktiebaseret investeringsforening allerede fra 1. januar 2009. Af forretningsmæssige hensyn og af hensyn til muligheden for at informere eksisterende investorer, er det af vital betydning, at disse investeringsforeninger har vished for, at de kan opfylde kriterierne i den ny ABL § 21 og den reviderede version af BEK 2006, 926, i så god tid før den 1. januar 2009 som muligt. Investeringsforeningerne skal efter at have truffet beslutning om at vælge status som udloddende aktiebaseret investeringsforening (hvilket først kan ske efter vedtagelse af L23) ændre afdelingernes prospekter og forenklede prospekter, og alle berørte investorer skal informeres om statusændringen og de skattemæssige konsekvenser heraf inden 1. januar 2009. Investorer, der køber beviser investeringsforeningerne skal desuden kende bevisets skattemæssige stilling forud for købet.

Af disse hensyn er det således afgørende for de udenlandske investeringsforeninger, at have kendskab til de kriterier og administrative krav, der knytter sig til 25%-reglen i god tid før den 1. januar 2009. Vi henstiller derfor til Skatteministeriet om, at de reviderede udgaver af bekendtgørelserne offentliggøres så tidligt i processen som muligt.

Skatteministerens kommentar

FSR nævner, at de foreslåede lempelser af betingelserne for at anse en udloddende investeringsforening som aktiebaseret kan medføre, at eksisterende udenlandske foreninger, som efter gældende regler anses som investeringsselskaber omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, vil vælge at skifte status til udloddende aktiebaserede investeringsforeninger omfattet af samme lovs § 21, stk. 2, jf. ligningslovens § 16 C.

FSR mener, at de nuværende regler for den skattemæssige virkning af et sådant skift i status kun gælder, når et dansk investeringsselskab skifter status. Det drejer sig dels om virkningen vedr. avancebeskatning af selve beviset, dels vedr. grundlaget for den fremtidige opgørelse af minimumsudlodningen.

FSR foreslår, at de samme virkninger skal gælde, når et udenlandsk investeringsselskab skifter status.

Jeg er enig i FSR's synspunkt om, at reglerne for den skattemæssige virkning af skift i status fra investeringsselskab til udloddende aktiebaseret investeringsforening skal gælde, uanset det er et dansk eller udenlandsk investeringsselskab, der skifter status.

Jeg vil fremsætte ændringsforslag, som præciserer reglerne for at sikre dette.

FSR nævner dernæst, at der er behov for hurtigst muligt at ændre bekendtgørelserne, dels om kravene til udloddende aktiebaserede investeringsforeningers oplysningspligt og administration og principper for opgørelse i henhold til 25 pct. reglen i aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 3, dels om oplysnings- og dokumentationspligt for udloddende investeringsforeninger.

FSR fremsætter desuden en række synspunkter til ændringerne af bekendtgørelserne.

Jeg vil hertil svare, at Skatteministeriet bestræber sig på at foretage de nødvendige ændringer af de to bekendtgørelser så hurtigt som muligt, og at FSR's synspunkter vil indgå ved overvejelserne om disse ændringer.

Skattefri omstrukturering

Vi henviser til vores tidligere henvendelse af 23. maj 2008 vedrørende L 110 A, hvor vi har påpeget en række uhensigtsmæssigheder i reglerne om skattefri omstrukturering samt foreslået ændringer heraf. Vores henvendelse og Skatteministeriets kommentarer hertil er gengivet i SKM2008.728.SR.

Det er fortsat vores opfattelse man bør fjerne de uhensigtsmæssigheder, som det nuværende regelsæt medfører.

Lovforslagets § 2, nr. 5

1.

I forslaget § 2, nr. 5, foreslås, at ABL § 17, stk. 1 og 2, udgår af bestemmelsen i ABL § 36 A, stk. 6. FSR forstår den foreslåede ændring således, at næringskattepligtige selskaber, der indgår som erhvervende selskab i en skattefri aktieombytning, har mulighed for at modregne uudnyttede fradragsberettigede tab på aktier omfattet af ABL § 17, stk. 1 og 2, i eventuel gevinst ved salg af aktierne i det erhvervede selskab. FSR anmoder om at dette bekræftes.

2.

I forslaget § 2, nr. 5, foreslås ”ved salg” ændret til ”ved afståelse” i ABL § 36 A, stk. 6. FSR forstår den foreslåede ændring således, at bestemmelsens anvendelsesområde reelt udvides, idet begrebet afståelse må antages at omfatte flere dispositioner end begrebet salg. FSR anmoder om at Skatteministeriet bekræfter dette og giver eksempler på de afståelser, udover almindeligt salg, der tænkes på.

Skatteministerens kommentar

Ad. 1: Det bemærkes hertil, at det er overflødigt, når den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 36 A, stk. 6, henviser til bestemmelsen i lovens § 17, stk. 1 og 2. Der kan således ikke opstå uudnyttede fradragsberettigede tab (kildeartsbegrænsede tab) efter § 17, og kildeartsbegrænsede tab kan ikke modregnes i gevinster efter § 17. Tab efter § 17 indgår i det almindelige skattepligtige resultat, herunder eventuelt i et fremførselsberettiget underskud.

Ad. 2: Skatteministeriet mener dernæst ikke, at der er tale om en udvidelse af bestemmelsens anvendelsesområde, når ordlyden ”ved salg” ændres til ”ved afståelse”. Det bemærkes i den forbindelse, at aktieavancebeskatningslovens regler efter bestemmelsen i lovens § 1, stk. 1, generelt finder anvendelse ved afståelse af aktier. Med ændringen bringes ordlyden af § 36 A, stk. 6, blot i overensstemmelse med terminologien i resten af loven.

Lovforslagets § 2, nr. 6, og § 3, nr. 3 og 6

1.

I udbyttebegrænsningsreglerne i ABL § 36 A, stk. 7, FUL §§ 15 b, stk. 8, og 15 d, stk. 8, foreslås resultatet for det erhvervede selskab opgjort som det ordinære resultat i den godkendte årsrapport fratrukket skattefrit udbytte og skattefrie aktieavancer, som det erhvervende selskab har modtaget. FSR forstår ændringen således, at selskaberne kan anvende de skattefrie udbytter og aktieavancer, der tilbageføres ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, som grundlag for hvilke skattefrie udbytter og aktieavancer, der skal fratrækkes det ordinære resultat i den godkendte årsrapport. FSR anmoder om at Skatteministeriet bekræfter dette.

2.

Efter FSRs opfattelse rammer den påtænkte indskrænkning i adgangen til at udlodde udbytte efter en skattefri omstrukturering uden tilladelse alt for bredt. Det ordinære resultat i årsrapporten skal ifølge lovforslaget reduceres med skattefrit udbytte og skattefrie aktieavancer. Det selskab, der er underlagt udbyttebegrænsning, kan efter nugældende regler udlodde hele sit ordinære resultat efter årsrapporten, herunder også skattefrie udbytteindtægter og skattefrie aktieavancer, som det udbyttebegrænsede selskab selv har modtaget, såfremt disse indgår i det ordinære resultat. Udbyttebegrænsningen bygger på, at det udbyttebegrænsede selskabs værdi ikke skal kunne reduceres med udbytter hidrørende fra perioden frem til indkomståret forud for omstrukturingsåret. Derimod tillades under udbyttebegrænsningsreglerne udlodning af resultater fra og med indkomståret inden omstruktureringen og fremadrettet. Dette bør også efter de nye regler gælde for datterselskabsudbytter, således at disse kan videreudloddet, hvis de er optjent i indkomståret inden omstruktureringen og i perioden herefter. Dette kan ske uden at det omstrukturerede selskab tømmes for værdier ved at det indsættes som krav at udbyttet, der videreudloddet, alene må stamme fra overskud i datterselskaberne i indkomståret, inden omstruktureringen blev gennemført eller senere.

De foreslåede formuleringer rammer som nævnt meget bredere end det kan være hensigten og der bør ikke indføres begrænsninger i adgangen til at foretage omstruktureringer uden tilladelse som er helt overflødige i forhold til at sikre det formål som reglerne om udbyttebegrænsning angiveligt har. Det bør selvsagt højst være skattefrie udbytter mv. der indgår i det regnskabsmæssige resultat som i givet fald skal fragå i dette regnskabsmæssige resultat. FSR anmoder om at Skatteministeriet bekræfter at det højst er skattefrie udbytter mv. der indgår i det regnskabsmæssige resultat som i givet fald skal fragå. Andre regler vil give helt tilfældige resultater da det afhænger af hvilke regnskabsprincipper der anvendes om udbytter mv. indgår i det regnskabsmæssige resultat. Der kan i givet blive tale om fuldstændig vilkårlige begrænsninger.

Udbyttebegrænsningsreglen medfører i øvrigt, at negative resultater i et år nedsætter udlodningspotentiallet i efterfølgende år i udbyttebegrænsningsperioden. I denne forbindelse anmoder FSR om at få oplyst, om dette også gælder et negativt resultat i indkomståret inden omstruktureringens gennemførelse. Det er efter FSRs opfattelse svært at udlede svaret af bestemmelsen.

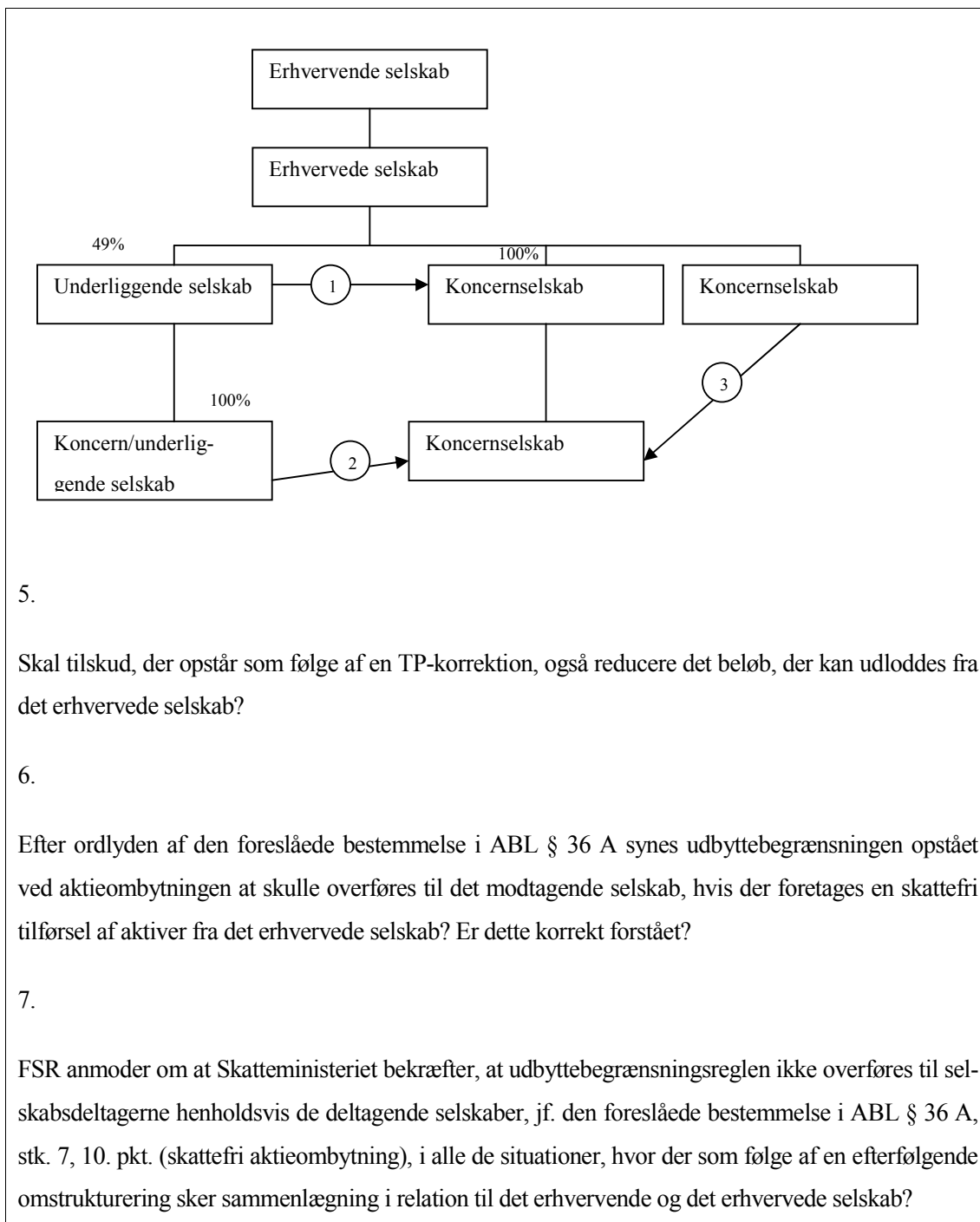
3.

Hvis det erhvervende selskabs ejerandel reduceres inden for 3 års perioden med de skattemæssige konsekvenser dette måtte have, idet en ny aktionær foretager kapitalindsud i det erhvervede selskab, og reduktionen af det erhvervende selskabs ejerandel betyder, at udbytte fremover er skattepligtigt efter SEL § 13, stk. 3, hvilket beløb skal der evt. reguleres for i det ordinære resultat? Udbytte der beskattes (66%) kan vel ikke betegnes som skattefrit?

4.

Det angives ikke, om det både er skattefrie og skattepligtige tilskud, der skal reguleres for i det ordinære resultat, eller det kun er skattefrie. Spørgsmålet har betydning, fordi der foreslås indført et nyt begreb – "det underliggende selskab". Er det korrekt forstået, at tilskud fra det underliggende selskab, som illustreret nedenfor med pilene nr. 1 og 2, skal nedsætte det ordinære resultat i det erhvervede selskab, og dermed begrænse, hvad der kan udloddes fra dette selskab? Hvis det er korrekt, hvad er så baggrunden herfor?

Vedrørende det tilskud, der i illustrationen har nr. 3, bedes det oplyst, om det skal behandles som et tilskud fra et koncernselskab til et andet koncernselskab (som ikke reducerer det erhvervende selskabs udlodningsmulighed) eller som et tilskud fra et underliggende selskab til et selskab, som det underliggende selskab ikke har bestemmende indflydelse over (som reducerer det erhvervende selskabs udlodningsmulighed).

Skatteministerens kommentar

Ad. 1: Dette kan bekræftes.

Ad. 2: Om baggrunden for de foreslåede ændringer af bestemmelserne om udbyttebegrænsning ved skattefri aktieombytning, skattefri spaltning og skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse henviser jeg til lovforslagets specielle bemærkninger og til min besvarelse af spørgsmål 16, som Folketingets Skatteudvalg stillede til forslaget den 19. november 2008.

Det kan dernæst ikke bekræftes, at det alene er de skattefrie udbytter, der indgår i det udbyttebegrænsede selskabs ordinære resultat, der skal fratrækkes i dette resultat efter de foreslåede bestemmelser. Således skal også et udbyttebegrænset selskab, der anvender indre værdis metode ved den regnskabsmæssige behandling af sine aktier, og hvor skattefrit udbytte derfor ikke indgår i resultatet, fratække modtagne skattefrie udbytter i sit resultat ved anvendelsen af udbyttebegrænsningsreglerne.

Jeg henviser i den forbindelse til min besvarelse af spørgsmål 17, som Folketingets Skatteudvalg stillede til forslaget den 19. november 2008. Det fremgår af svaret, at udbyttebegrænsningen kan være forskellig alt efter, om det udbyttebegrænsede selskab regnskabsmæssigt behandler aktier i datterselskaber og andre selskaber efter kostprismetoden eller indre værdis metode. Som det videre fremgår af svaret ser jeg det imidlertid ikke som et problem, at der kan være denne forskel afhængig af, hvilket regnskabsprincip der er anvendt.

Ad. 3: Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 36 A, stk. 7, 5. pkt., at det ordinære resultat i det erhvervede selskab skal reduceres med skattefrit udbytte, som det pågældende selskab selv har modtaget. Det fremgår dernæst af selskabsskattelovens § 13, stk. 3, at 34 pct. af udbyttebeløb, der er omfattet af denne bestemmelse, er skattefrie for det udbyttemodtagende selskab. Det er således de skattefrie 34 pct. af udbyttebeløb omfattet af selskabsskattelovens § 13, stk. 3, der skal fratrækkes i det ordinære resultat ved anvendelsen af den foreslåede udbyttebegrænsningsregel i aktieavancebeskatningslovens § 36 A, stk. 7, 5. pkt.

Ad. 4: Jeg kan oplyse, at jeg har stillet ændringsforslag til de foreslåede bestemmelser i aktieavancebeskatningslovens § 36 A, stk. 7, 7. pkt., og i fusionsskattelovens § 15 b, stk. 8, 7. pkt. og § 15 d, stk. 8, 7. pkt.

Ved ændringsforslaget sikres det, at tilskud fra underliggende selskaber til selskaber, hvorover det udbyttebegrænsede selskab direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse, ikke skal fratrækkes i det udbyttebegrænsede selskabs ordinære resultat ved anvendelsen af udbyttebegrænsningsreglerne.

Ad. 5: Det kan bekræftes, at også tilskud, der opstår som følge af en TP-korrektion, er omfattet af de foreslåede bestemmelser i ABL § 36 A, stk. 7, 7. pkt., og i FUL § 15 b, stk. 8, 7. pkt. og § 15 d, stk. 8, 7. pkt. Hvis bestemmelsernes øvrige bestemmelser i øvrigt er opfyldt, vil et sådant tilskud derfor reducere det beløb, der kan udloddes.

Ad. 6: Med forslaget til ABL § 36 A, stk. 7, 9. pkt., præciseres det, at en udbyttebegrænsning, der er afledt af en skattefrie aktieombytning uden tilladelse tilsvarende gælder selskabsdeltagerne henholdsvis de deltagende selskaber i en efterfølgende omstrukturering. Herved sikres, at det ikke er muligt ”at omstrukturere sig ud af” en udbyttebegrænsning.

Ved en skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse omfattes skattefrit udbytte fra det modtagende til det indskydende selskab af udbyttebegrænsning, jf. FUL § 15 d, stk. 8. Udbyttebegrænsningen fra den forudgående omstrukturering vil således i dette tilfælde ikke spille en rolle i forhold til de deltagende selskaber i den efterfølgende skattefri tilførsel af aktiver. Udbyttebegrænsningen gælder jo allerede i kraft af den gennemførte tilførsel. Derimod vil udbyttebegrænsningen fra aktieombytningen fortsat gælde mellem det erhvervede og det erhvervende selskab i aktieombytningen. Der vil blive fremsat et ændringsforslag, hvormed dette præciseres.

Ad. 7: Det kan ikke bekræftes. Ifølge forslaget gælder undtagelsen fra udbyttebegrænsningen ved efterfølgende omstruktureringer, jf. forslaget til ABL § 36 A, stk. 7, 10. pkt., hvis en skattefri aktieombytning efterfølges af en lodret (eller omvendt lodret) fusion mellem det erhvervede og det erhvervende selskab. Baggrunden er, at netop i de tilfælde anses fusionen ikke at kunne tjene til omgåelse af udbyttebegrænsningen afledt af den forudgående ombytning. Der er ikke på det foreliggende grundlag fundet anledning til at udvide området for denne undtagelse.

Lovforslagets § 3, nr. 3

1.

FSR anmoder om at Skatteministeriet bekræfter, at udbyttebegrænsningsreglen ikke overføres til selskabsdeltagerne henholdsvis de deltagende selskaber, jf. den foreslåede bestemmelse i FUL § 15 b, stk. 8 (skattefri spaltning), i alle de situationer, hvor der som følge af en efterfølgende omstrukturering opstår sammenlægning i relation til det/de indskydende selskab/-er og det/de modtagende selskab/-er?

2.

FSR anmoder om at Skatteministeriet bekræfter, at udbyttebegrænsningsreglen ikke overføres til selskabsdeltagerne henholdsvis de deltagende selskaber, jf. den foreslåede bestemmelse i FUL § 15 b, stk. 8 (skattefri spaltning), i følgende situationer:

Eksempel 1

Et selskab, B, ejes ligeligt af tre aktionærer. To af aktionærerne er fysiske personer, benævnt 1 og 2, mens den tredje aktionær er selskabsaktionær, benævnt A. A ejes 100 pct. af en fysisk person, benævnt 3.

Der gennemføres nu en skattefri aktieombytning efterfulgt af en skattefri spaltning (kombi-sag). Efter de to omstruktureringer ejer de tre aktionærer hver sit holdingselskab, dvs. 1 ejer 100 pct. af 1 Holding, der ejer 1/3 af B. 2 ejer 100 pct. af 2 Holding, der ejer 1/3 af B. Endelig ejer 3 100 pct. af A, der ejer 100 pct. af A Holding, der ejer 1/3 af B.

Der gennemføres herefter en lodret eller omvendt lodret fusion mellem A og A Holding.

Eksempel 2

Selskab A ejer 100 pct. af selskab B. B spaltes til to selskaber, B 1 og B 2. Herefter gennemføres en skattepligtig tilførsel af aktiver, således at et nyt selskab, C, indskydes mellem A og B 1. Efterfølgende gennemføres en fusion af B 1 og B 2.

Eksempel 3

Selskab A og B ejer hver 50 pct. af aktierne i selskab C. Både A og B har ejet aktierne i over 3 år. Selskab C ophørsspaltes til to selskaber, således at A modtager 100 pct. af aktierne i det ene selskab, X, mens B modtager 100 pct. af aktierne i det andet selskab, Y. Herefter gennemføres en fusion af henholdsvis A og X med A som det modtagende selskab og B og Y med B som det modtagende selskab.

I relation til de tilskud, der reducerer det beløb, der kan udloddes efter spaltningen fra det indskydende henholdsvis det modtagende selskab, bedes det ligesom vedrørende aktieombytning oplyst, om der både menes skattefrie og skattepligtige tilskud. Det bedes endvidere oplyst, om den samlede henvisning til de "deltagende selskaber" betyder, at det modtagende selskab f.eks. kan give et tilskud til et datterselskab af det indskydende selskab, idet det indskydende – som et deltagende selskab – har bestemmende indflydelse over dette datterselskab. Endelig bedes der også givet eksempler på, hvordan begrebet "underliggende selskab" skal forstås i forbindelse med en ophørs- og en grenspaltning, herunder om det er uden betydning, om der består bestemmende indflydelse til det "underliggende selskab" eller ej.

Skatteministerens kommentar

Ad pkt. 1: Bemærkningen svarer til bemærkningen under pkt. 7 til lovforslagets § 2 vedrørende skattefri aktieombytning. Der henvises til det ovenfor anførte vedrørende dette punkt, idet det dog bemærkes, at undtagelsen fra udbyttebegrænsningen ved efterfølgende omstruktureringer alene omfatter tilfælde, hvor selskabsdeltageren i det selskab, der efter fusionen er det fortsættende selskab, på fusionstidspunktet har ejet alle sine aktier i mindst 3 år. Herved sikres, at det ikke er muligt at fusionerer sig ud af den udbyttebegrænsning, der er en konsekvens af, at der er gennemført en skattefri spaltning uden tilladelse.

Ad pkt. 2: For så vidt angår de 3 eksempler skal jeg bemærke følgende:

1. Eksemplet vedrører en situation, hvor en skattefri ombytning efterfølges af en skattefri spaltning og endelig af en skattefri lodret fusion mellem et af de modtagende selskaber i spaltningen og selskabsaktionæren i dette selskab. Aktionæren i det fortsættende selskab er en fysisk person. Skattepligtigt udbytte til den fysiske person, der efter fusionen ejer alle aktierne i det fortsættende selskab, vil ikke være omfattet af udbyttebegrænsningen, da udbyttebegrænsningen som følge af den gennemførte spaltning alene omfatter skattefrit udbytte, jf. FUL § 15 b, stk. 8, 1. pkt.
2. Eksemplet vedrører en situation, hvor der efter en skattefri spaltning først gennemføres en skattepligtig tilførsel og derefter en skattefri vandret fusion af de selskaber, der fortsatte efter spaltningen. Udbyttebegrænsningen vil i dette tilfælde omfatte selskab B, der er det fortsættende selskab efter fusionen, jf. forslaget til FUL § 15 b, stk. 8, 9. pkt.
3. Eksemplet vedrører en situation, hvor en skattefri spaltning efterfølges af en lodret fusion mellem de modtagende selskaber og selskaberne, der ejer disse selskaber. Udbyttebegrænsningen, der opstår som følge af den gennemførte spaltning, overføres her til det fortsættende selskab efter fusionen, medmindre selskabsdeltageren i det fortsættende selskab (der forudsættes at være et selskab) på fusionstidspunktet har ejet alle sine aktier i mindst 3 år, jf. forslaget til FUL § 15 b, stk. 8, 10. pkt. Der vil blive fremsat et ændringsforslag, hvormed dette tydeliggøres.

Lovforslagets § 3, nr. 6

FSR anmoder om at Skatteministeriet bekræfter, at udbyttebegrænsningsreglen ikke overføres til selskabsdeltagerne henholdsvis de deltagende selskaber, jf. den foreslåede bestemmelse i FUL § 15 d, stk. 8 (skattefri tilførsel af aktiver), i alle de situationer, hvor der som følge af en efterfølgende omstrukturering opstår konfusion i relation til det/de indskydende selskab/-er og det/de modtagende selskab/-er?

Skatteministerens kommentar

Bemærkningen svarer til bemærkningen under pkt. 7 til § 2 vedrørende skattefri aktieombytning. Der henvises til det ovenfor anførte til dette punkt.

Skattefri omstrukturering og succession i adgangen til at modtage skattefrit udbytte

Med henvisning til Skatteministeriets bemærkninger til FSR's tidligere høringssvar bedes det be- eller afkræftet, om det udloddede udbytte efter Skatteministeriets opfattelse vil være skattefrit, jf. SEL § 13, stk. 1, nr. 2, i følgende situationer:

Eksempel 1

Selskab A og selskab B ønskes fusioneret, med selskab B som det modtagende selskab. Fusionen ønskes gennemført med virkning pr. 1. januar 2008. A ejer aktierne i datterselskabet X, og disse aktier har inden den 1. januar 2008 været ejet i mere end tre år. Ved fusionen erhverver det modtagende selskab – selskab B – aktierne i X med succession, jf. FUL § 8, stk. 1. Fusionen vedtages den 31. oktober 2008. Der udloddes udbytte fra X til B den 15. november 2008. Den 1. december 2008 sælger B aktierne i X.

Eksempel 2

Selskab A og selskab B ønskes fusioneret, med selskab B som det modtagende selskab. Fusionen ønskes gennemført med virkning pr. 1. januar 2008. A ejer aktierne i datterselskabet X, og disse aktier har inden den 1. januar 2008 været ejet i mere end tre år. Ved fusionen erhverver det modtagende selskab – selskab B – aktierne i X med succession, jf. FUL § 8, stk. 1. Fusionen vedtages den 31. oktober 2008. Der udloddes udbytte fra X til B den 15. november 2008. Den 1. februar 2009 sælger B aktierne i X.

Vi anmoder om at Skatteministeriet i tilknytning til ovenstående kommenterer, hvorvidt man finder det hensigtsmæssigt, at der ifølge praksis ikke i FUL § 8 er adgang til at succedere i ejertiden i relation til SEL § 13, stk. 1, nr. 2, når der samtidig i FUL § 8 er adgang til at succedere i ejertiden i relation til ABL.

Skatteministerens kommentar

For at betingelserne i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, skal være opfyldt, og udbytte kan anses for skattefrit kræves det, at B succederer i A's rolle som det udbyttmodtagende selskab. En sådan succession følger hverken af fusionsskattelovens § 8 eller af trykte afgørelser.

Ligningsrådet havde følgende udtalelser herom i deres afgørelse SKM.2004.35.LR:

”Når det således af fusionsskattelovens § 8, stk. 1, 1. pkt., fremgår, at aktiver og passiver, der er i behold hos det indskydende selskab ved fusionen, ved opgørelsen af det modtagende selskabs

skattepligtige indkomst behandles, som om de var anskaffet af dette på de tidspunkter, hvor de er erhvervet af det indskydende selskab, og for de anskaffelsessummer, hvortil de er erhvervet af dette selskab, medfører dette, at det modtagende selskab er indtrådt i det indskydende selskabs ret og pligt pr. successionsdatoen, således at det modtagende selskab formelt i skattemæssig henseende anses for ejer af aktiver og passiver fra det indskydende selskabs erhvervelse af disse.”

[...]

”Fusionen medfører, at det modtagende selskab formelt succederer i det indskydende selskabs aktiebesiddelser. Successionen medfører derimod ikke, at det modtagende selskab de facto kan anses for ejer af aktierne i datterselskabet fra et tidligere tidspunkt end fusionens virkningstidspunkt...”

Der sker derfor ingen succession i ejertiden af erhvervede datterselskabsaktier. Skatteministeriet finder ingen grund til, at ændre successionsreglerne herfor. Hvilket bl.a. kan ses af følgende eksempel:

Selskab A og selskab B ejer hver 6 pct. af selskab C. Begge selskaber har ejet aktierne i selskab C i mere end tre år. Selskab A og selskab B ønsker at fusionere, med B som det modtagende selskab. Fusionen ønskes gennemført med virkning pr. 1. januar 2009. Hvis der kunne ske succession i ejertiden af aktierne i selskab C, ville det medføre, at selskab B efter fusionen pr. 1. januar 2009, ville kunne modtage skattefrie datterselskabsudbytter fra selskab C efter SEL § 13, stk.1, nr.2, fra fusionsdagen. Dette findes ikke rimeligt.

Jeg har følgende bemærkninger til de to eksempler:

1. Jeg kan ikke bekræfte, at B kan modtage skattefrie datterselskabsudbytter fra X, da betingelserne i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, for at udbytter kan anses som skattefrie, ikke vil være opfyldt, som følge af at B sælger aktierne i X inden ejertidsperioden på 1 år er opfyldt.
2. Jeg kan bekræfte, at B kan modtage skattefrie datterselskabsudbytter fra X, da betingelserne i selskabsskattelovens § 13, stk.1, nr. 2, er opfyldt, som følge af at B først sælger aktierne i X efter ejertidsperioden på 1 år er opfyldt.

Udbyttebeskatning af likvidationsprovenu

Med L 213 blev indført, at udlodning af likvidationsprovenu i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, i visse tilfælde skal medregnes til udbytte, hvis modtageren er et selskab, der ejer mindre end 15 pct. (10% fra 2009) af aktiekapitalen i det ophørende selskab. Tilsvarende udbyttebeskattes

udenlandske aktionærer hjemmehørende i ikke DBO-lande, hvis de ejer mere end 15 pct. af aktiekapitalen i det selskab, der likvideres.

Likvidationsprovenuet vil helt eller delvist bestå af oprindeligt indskudt kapital. FSR finder at det rammer langt over målet, at oprindeligt indskudt kapital skal beskattes ved likvidation. FSR anmoder derfor om at det genovervejes at tilbagebetalingen af den indskudte kapital ikke pålægges 28 pct. dansk udbytteskat.

Skatteministerens kommentar

Reglen i ligningsloven § 16A, stk. 1, 4. og 5. pkt., blev indført for at forhindre, at reglerne om begrænset skattepligt på udbytter omgås ved, at likvidere danske holdingselskaber i stedet for at udlodde udbytter fra holdingselskaberne. Ved likvidationen bevares kontrollen med de underliggende selskaber og likvidationsprovenuet behandles som en aktieavance, som ikke er omfattet af begrænset skattepligt. Da der er tale om en værnsregel, finder jeg en ændring uhensigtsmæssig. Det står endvidere moderselskabet frit for at vælge at afhænde aktierne i holdingselskabet, i stedet for at likvidere det.

Lovforslagets § 10 – Ikrafttræden og virkningstidspunkt

Af den foreslåede § 10, stk. 4, fremgår det, at et selskab, der ophører med at være transparent inden den 8. oktober 2008, kan vælge at anvende de hidtidige regler, sådan at et foretaget ophør af et check-the-box valg efter amerikanske regler ikke udløser afståelsesbeskatning. Det bedes oplyst, om "ophør af transparens" alene fordrer, at det dokumenteres, at den amerikanske aktionær har givet meddelelse om, at der ændres check-the-box valg, selvom valget først får effekt efter den 8. oktober 2008, eller om det tillige forudsætter, at der er sket ændring af den skattemæssige status efter amerikanske regler.

I § 10, stk. 12 foreslås det, at den skattemæssige anskaffelsessum for aktiver overdraget koncerninternt efter LL § 27 A skal ændres til overdragerens oprindelige anskaffelsessum med virkning for indkomståret 2009. Da koncerner kan have påbegyndt indkomståret 2009 allerede inden fremsættelsen af L 23, bør dette justeres således at virkningstidspunktet først indtræder i indkomståret 2010 for disse.

Skatteministerens kommentar

Den nævnte overgangsregel vedrørende "ophør af transparens" finder anvendelse, når transparensen faktisk er ophørt inden den 8. oktober 2008. Det vil derfor ikke være tilstrækkeligt, at den amerikanske aktionær har indgivet meddelelse om ændring inden den 8. oktober 2008, hvis der først sker ændring af den skattemæssige status efter amerikanske regler den 8. oktober eller senere.

Den nævnte overgangsregel i lovforslagets § 10, stk. 12, 2. pkt., har kun betydning for den aktivopgørelse, der skal foretages efter selskabsskattelovens § 11 B, stk. 5, ved udgangen af indkomståret 2009 og senere. Der er ikke andre virkninger af den foreslåede ændring for immaterielle aktiver, der er overdraget efter reglerne i ligningslovens § 27 A inden lovforslagets fremsættelse.

Jeg mener ikke, at der er særlige beskyttelsesværdige hensyn, der taler for, at selskaber, der har påbegyndt indkomståret 2009 før den 8. oktober 2008 skulle stilles bedre end andre selskaber i relation til aktivopgørelsen ved udgangen af indkomståret 2009 – dvs. efter fremsættelsen af lovforslaget. Jeg lægger i den forbindelse vægt på reglens formål, som er udtryk for, at der ikke bør tages særligt hensyn til koncerner, der gennem en intern overdragelse af immaterielle rettigheder har ønsket at ”oppeste” opgørelsen af de aktiver, der kan berettige til rentefradrag efter rentefradragsbeskatningsreglerne. Jeg mener derfor ikke, at overgangsreglen bør justeres.

Afsluttende bemærkninger

FSR har endvidere fundet en situation vedr. skyggesambeskatning, som bør justeres i samme forbindelse.

Efter reglerne om international sambeskatning gives fradrag for koncernbidrag efter SEL § 31A, stk. 2, 4. pkt.

"Fradrag for koncernbidrag efter udenlandske regler foretages tilsvarende af udenlandske sambeskattede selskaber ved den danske indkomstopgørelse, såfremt koncernbidraget ligeledes medregnes ved den danske indkomstopgørelse af et selskab, som er sambeskattet med førstnævnte selskab"

Denne adgang til fradrag for koncernbidrag bør også gælde for selskaber, hvor både det ydende og modtagende selskab indgår i skyggesambeskatning, da der i modsat fald sker en asymmetrisk beskatning. Koncernbidrag vil nemlig være skattepligtige for det modtagende selskab under skyggesambeskatning, da der er fradrag hos yderen efter udenlandske skatteregler.

Skatteministerens kommentar

Skyggesambeskatningsreglerne er overgangsregler, der blev indført i forbindelse med den grundlæggende ændring af sambeskatningsreglerne i 2005. Skyggesambeskatningen er egentlig en videreførelse af de tidligere genbeskatningsregler i ligningslovens § 33 E og skal som udgangspunkt sikre, at tidligere fratrukne udenlandske underskud genbeskattes på samme måde, som hvis de tidligere sambeskatningsregler stadig var gældende. Derfor er det klare udgangspunkt, at de tidligere sambeskatningsregler er ”låst fast”.

På den baggrund mener jeg ikke, at der grundlag for at justere skyggesambeskatningsreglerne som foreslået.